AKILSIZ KURAN'I NASIL YORUMLAR?

Andolsun, Biz bu Kur'an'da çeşitli
açıklamalar yaptık, öğüt alıp-düşünsünler diye
Oysa bu, onların daha uzaklaşmalarından
başkasını arttırmıyor.
(İsra Suresi, 41)

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

İkinci Baskı: Ekim 2001
Üçüncü Baskı: Kasım 2005
Dördüncü Baskı:Şubat 2006
Beşinci Baskı: Ağustos 2006
Altıncı Baskı: Temmuz 2008

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İş Merkezi
A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

w w w . h a r u n y a h y a . o r g - w w w . h a r u n y a h y a . n e t

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

KURAN'I YANLIŞ YORUMLAMA NEDENLERİ
Önyargı, artniyet ve samimiyetsizlik
Müteşabih ayetlerle muhkem ayetleri karıştırmak
Kuran'ı yorumlama tekniğini bilmemek
Arapça bilmemek
Allah katından bir akıl ve anlayış verilmemiş olması
Düşünmemek
Kibir ve büyüklenme
Kuran'ı hurafelerle yorumlamaya kalkmak
Kuran'ın bilimsel ayetlerini kavrayamamak
İçinde yaşadığı düzenin yanlış ölçülerine göre Kuran'ı yorumlamak

KURAN'I YANLIŞ YORUMLAMA ÖRNEKLERİ
Cennette şarap içilmesi
Şarap konusuyla ilgili bir başka yanlış yorumlama
"Domuz eti bugünkü sağlık koşullarında yenebilir" denmesi
Kıssaların masal sanılması
Kuran'ı diğer ilahi kitapların bir kopyası, taklidi sanma
Tezat ve Farklılıklar
Kuran'daki bilimsel gerçeklerin eski medeniyetlerin bilgilerinden derlendiği yanılgısı
Kuran Araplara indirilmiştir yanılgısı
Allah'ın Kendi Zatı için "Biz" hitabını kullanmasını yanlış yorumlama
Kuran'da verilen örnekleri anlayamama
Kuran'daki tekrarları anlayamama
Kuran'ın üslubunu anlayamama (müminlerin duaları, meleklerin sözleri)
Altı günde yaratılış konusu
"Haman" ismi hakkındaki spekülasyonlar
Nuh Tufanı hakkındaki spekülasyonlar

SONSÖZ

EVRİM YANILGISI

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi

üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

•Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

•Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

•Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

•Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

•Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

•Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

•Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat

etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

GİRİŞ

Kuran, Alemlerin Rabbi, sonsuz ilim ve güç sahibi olan Allah'tan insanlara bir rahmet olarak indirilmiştir. Allah insanlara bir kitap göndermekle onlara lutfetmiştir. Allah'ın bu lütfuna samimiyet, minnettarlık ve şükür ile karşılık verenler bu davranışlarının faydasını yine kendileri görürler. Kuran'ı anlar, iman eder, ona tabi olur ve Allah'ın rahmetine girerler. Dünyada da ahirette de Allah'tan güzel bir karşılıkla mükafatlandırılırlar. Bunun aksine, art niyetli ve düşmanca bir tavırla Kuran'a yaklaşanlar ise bunun zararını yine kendileri görürler. Kuran'ı kavrayamaz, ondan istifade edemez, dünyada ve ahirette kayba uğrarlar. Ancak, ne Kuran'a ne de İslam'a bir zarar veremezler.

Kuran, her insanın rahatlıkla anlayabileceği bir kitap olarak indirilmiştir. Allah bir ayetinde, "Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi." (Yunus Suresi, 57) buyurmaktadır. Bu ayetten de anlaşıldığı gibi Allah'a iman eden ve vicdanına uyan her insan Kuran ayetlerinden öğüt alabilir, ayetlerdeki emirleri en güzel şekilde yerine getirebilir.

Ancak nefsine uyan, Allah'ın gücünü takdir edemeyen, ahiret konusunda şüphe içinde olan insanlar, ayetleri de kendi bozuk mantıkları doğrultusunda yanlış yorumlarlar. Allah bir ayetinde Kuran'da öğüt alamayan bu insanların durumunu şöyle haber vermiştir:

Andolsun, Biz bu Kuran'da çeşitli açıklamalar yaptık, öğüt alıp-düşünsünler diye. Oysa bu, onların daha uzaklaşmalarından başkasını arttırmıyor. (İsra Suresi, 41)

Buraya kadar anlatılanlardan anlaşılacağı gibi Kuran'ı doğru anlamak samimi olarak iman etmekle mümkündür. Allah Kuran'ı, iman edip akleden kullarının kavrayıp öğüt alabileceği apaçık bir Kitap olarak indirmiştir.

İnsanın imanı arttıkça aklı, samimiyeti ve Allah korkusu da aynı derecede artar, dolayısıyla Kuran ayetlerindeki incelikleri ve sırları daha iyi kavrar.

Henüz iman etmemiş bir kimse de, ön yargı, art niyet taşımadan samimi bir vicdanla Kuran'a yaklaştığı takdirde, onun ilahi bir kitap olduğunu kolaylıkla kavrar ve iman eder. Allah'ın ayetleri apaçık olduğu için hemen onları uygulamaya geçirir. İman ettikten sonra ise imanının derinliği, duası ve bilgisi ölçüsünde Kuran'ın sırları ve incelikleri kendisine açılır.

İman etmeyen, Allah korkusuna sahip olmayan kişiler ise Kuran'ı doğru kavrayamazlar. Anladıklarını sandıkları konuları ise yanlış anlarlar. Açık ve net ifadeleri kendilerince çelişkili olarak algılarlar. Bu tarz kişiler ne kadar zeki ne kadar bilgili ve ne kadar kültürlü olurlarsa olsunlar, Kuran'ı ne kadar araştırırlarsa araştırsınlar Allah'a

iman etmedikleri için akletme yeteneğinden yoksundurlar. İşte bu yüzden Kuran'ı anlayamazlar.

Kuran'a karşı, kendilerince birtakım itirazlar getiren kimselerin öne sürdükleri iddialar incelendiğinde, bunların kökeninde önemli bir anlayış ve mantık bozukluğu olduğu görülür. Kimi zaman bir ilkokul çocuğunun bile açık ve kolay biçimde kavrayabileceği ayetleri, nefsine uyan bazı kimseler kendilerince çelişkili ve anlaşılmaz görürler. Kuran'ın çeşitli yerlerinde verilen örnekler için inkar edenlerin, "Allah bu örnekle neyi kastetti" diyerek şaşırıp kaldıkları, bu örnekleri anlayamadıkları belirtilir.

Gerçekten de Kuran'da haber verildiği gibi inkar edenler her devirde bu örnekleri kavrayamadıklarını doğrudan ya da dolaylı olarak itiraf ederler. Bu, Kuran'ın bir mucizesidir; aynı ayeti bir mümin rahatlıkla kavrarken, inkar eden bir kimse kavrayamamaktadır. Bu da bize Kuran'ın anlaşılmasının veya anlaşılmamasının tamamen niyete bağlı olduğunu, Allah'ın dilediğine anlayış verdiği gibi, dilediğini de ayetlerinden perdelediğini göstermektedir. Bu durum bir ayette şöyle haber verilir:

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (Kehf Suresi, 57)

İman eden, samimi, vicdanlı bir insan Kuran'daki temel imani konuları, hükümleri gayet rahat anlar ve uygular. Bir hadisinde Peygamber Efendimiz (sav) Kuran ile ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

Kuran, Allah Azze ve Celle'nin kelamıdır. Öyle ise Kuran sahibi, Rabbinin, yasak ettiklerini yapmamak sureti ile ona tazim (hürmet) etsin. (G.Ahmed Ziyaüddin, Ramuz El Hadis, 1. cilt, Gonca Yayınevi, İstanbul, 1997, 227/10)

İman etmeyen, samimiyetsiz, ön yargılı bir insan ise her türlü teknik bilgiye ve mükemmel bir Arapça bilgisine sahip olsa, bir bilim dalında otorite kabul edilse yine de Kuran'ı gerektiği gibi ve doğru anlayamaz, çünkü böyle bir kimse en başta nefsine uymaktadır. Bu yüzden de akletme yeteneğinden yoksundur. Akledemediği için de Kuran ayetlerini yanlış anlar, ayetler hakkında çarpık ve akılsızca yorumlar yapar. Bu kitapta, akledemeyen bu tür kişilerin, Kuran'ı yanlış yorumlamalarının nedenleri ele alınmakta, bunların ayetler hakkında yaptıkları akılsızca yorumlardan ve itirazlardan çeşitli örnekler incelenmekte ve bunların tamamının cevapları verilmektedir. Bir kısmı, toplumda aydın, bilim adamı olarak itibar gören bu kişilerin Kuran ayetleri hakkında getirdikleri itirazlardan yola çıkılarak, akılsızlıkları, yargılarındaki ve mantık örgülerindeki bozukluklar ortaya konmaktadır.

KURAN'I YANLIŞ YORUMLAMA NEDENLERİ

Ön yargı, art niyet ve samimiyetsizlik

İnsan, art niyetli ve tek taraflı olarak Kuran'a yaklaştığında onu anlaması mümkün değildir. Bu, Allah'ın bir kanunudur. Bir kişi ne kadar zeki ne kadar kültürlü olursa olsun, samimiyetsiz ve art niyetli bir bakış açısıyla Kuran'ı değerlendirdiğinde onu gereği gibi anlayamaz, doğru yorumlayamaz ve pek çok çelişkiye düşer. Bu yüzden, Kuran'a ön yargılı, peşin fikirli, içten pazarlıklı yaklaşan bir kişinin bu art niyetli tutumu, kendisiyle Kuran arasında -ayetlerde bildirildiği üzere- "görünmez bir perde" oluşturacaktır. Bu da Kuran'ı anlamasını ve kavramasını engelleyecektir. Bu gerçek, İsra Suresi'ndeki ayetlerde şöyle ifade edilir:

Kuran okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanlar arasında görünmez bir perde kıldık. Ve onların kalbleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kuran'da sadece Rabbini "bir ve tek" (ilah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçar vaziyette' gerisin geriye giderler. (İsra Suresi, 45-46)

Kuran tüm insanlığı doğruya çağıran bir davettir, ancak Allah'ın doğrudan hitabı iman eden kullarınadır. Dolayısıyla Kuran ancak iman edenlerin gereği gibi anlayabileceği bir Kitap olarak gönderilmiştir. Müminlerin Kuran'ı anlamalarındaki en önemli vasıfları ise vicdan ve samimiyetleridir. Müminlerden farklı bir ruh haline ve karaktere sahip dinden uzak kimselerin Kuran'ı anlayamamaları da gayet doğaldır.

Kuran, son derece açık, sade ve anlaşılır bir dile sahiptir, ama dediğimiz gibi ancak samimi ve vicdanlı kimselerin anlayabilecekleri özellikte bir Kitaptır. Henüz İslam'la tanışmamış, iman etmemiş herhangi bir insan, açık bir kalple, ön yargısız ve samimi olarak yaklaştığında, taşıdığı bu mümin vasıfları nedeniyle Kuran'ın Allah'ın sözü olduğunu vicdanıyla fark edecektir. Zira, gerek üslubundaki heybet, mükemmellik ve sadelik, gerekse içerdiği üstün ilim ve hikmetle Kuran'ın bir insan sözü olmadığını, ilahi bir Kitap olduğunu her vicdanlı kişi kabul eder. Bu vicdanlı kişi iman edip saygı ve samimiyet ile yaklaştığı takdirde ise Kuran'ın hikmetli manaları kendisine açılmaya başlar.

Kuran kendisine samimi, tevazulu bir kalple yaklaşan kişi için bir hidayet rehberi olduğu gibi, art niyetle, düşmanca yaklaşanlar için de bir sapma vesilesidir. Etraftan duyduğu yanlış bilgiler, çarpık yorumlar, dogmalar, yalanlar ve ön yargılar ile birlikte kendi prensiplerini, dünya görüşünü ve yaşam felsefesini de ölçü alarak Kuran'ı taraflı bir biçimde değerlendirmek isteyen bir kimse, elbette ki ne Kuran'ı anlayabilir ne de

ondan istifade edebilir. Tam aksine, Kuran böyle bir kimsenin sapkınlığının ve şaşkınlığının artmasına vesile olur. Kuran'ı anlayamadığı gibi, Kuran hakkında akılsız ve mantıksız itirazlar getirir, çarpık ve saçma yorumlar yapar. "Oysa o (Kuran), zalimlere kayıplardan başkasını arttırmaz" (İsra Suresi, 82) ayetinde bildirdiği gibi Kuran'dan ve imandan uzaklaşır.

Bu tür akılsız kimselerin çeşitli Kuran ayetleri hakkında yaptıkları akılsızca yorumların ve bu ayetlerin gerçek anlam ve yorumlarını örnekleriyle birlikte ileriki bölümlerde inceleyeceğiz.

Müteşabih ayetlerle muhkem ayetleri karıştırmak

Kuran'daki hükümler, iman edenler tarafından rahatlıkla anlaşılabilecek ve uygulanabilecek biçimde açık ve sade bir üslupla anlatılmıştır. Bunlara muhkem ayetler adı verilir. Muhkem ayetler, Kuran'da bildirildiği üzere "Kitabın anası" yani temelidir. Muhkem ayetler dışında Kuran'ın bir de müteşabih ayetleri vardır. Müteşabih ayetler, çeşitli teşbih ve benzetmeli anlatımlar içeren ayetlerdir. Müteşabih ayetler, Kuran hakkında bilgisi olmayan ya da art niyetli kişiler tarafından tamamen çarpıtılıp, olmadık manalarda yorumlanabilir. Bu durum Kuran'da şöyle açıklanır:

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (Al-i İmran Suresi, 7)

Müteşabih ayetlerin anlamları Allah katındadır. Bu anlamlar dışında yapılan yorumlar ise ayetin anlamını kesinlikle yansıtmazlar. Tarih boyunca Kuran'daki müteşabih ayetleri çeşitli çarpık amaçları ve beklentileri doğrultusunda yorumlayan sapkın kişiler, mezhep ve akımlar çıkmıştır. Bunun fitne olduğu ve ancak kalplerinde kayma olan yani doğru yoldan sapan, imandan çıkan kimselerin bu yola başvurdukları ayette bildirilmiştir.

Ayrıca ayette, müteşabih ayetlerin yorumunu ancak Allah'ın bildiği de belirtilmiştir. Allah dilediğine bu ayetlerin yorumuyla ilgili ilmi verebilir. Ancak iman edenler kendilerine ilmi gelmeyen müteşabih ayetlerin tümüne inanırlar, kalplerinde eğrilik olanların ve fitne çıkaranların yaptıkları gibi ayetler hakkında sapkın yorumlar getirmeye tevessül etmezler.

Kuran'ı yorumlama tekniğini bilmemek

Kuran insanlar için gereken her türlü bilgiyi içinde barındıran mucizevi bir kitaptır. Bu da Kuran'daki sonsuz ilahi hikmetten kaynaklanır. Belirli sayıdaki ayetlerin içine sınırsız bir ilim, üstün bir hikmetle yerleştirilmiştir. Ayetler kendi içlerinde zahiri, batıni, iç içe geçmiş ve katlanmış pek çok anlam içerdikleri gibi ayetlerin birbirleri arasındaki bağlantılardan da sayısız anlamlar çıkar. Kimi zaman tek bir ayetin açıklaması bile müstakil bir kitap konusu olabilir. Bu sebeple, Kuran'ı yorumlamak için herşeyden önce Kuran'ın geneline hakim olmak şarttır.

Ayetleri doğru yorumlayabilmek, orada asıl kastedilen manayı anlayabilmek için, Kuran'ın geneline hakim olmanın yanı sıra, çeşitli teknikleri de bilmek gereklidir. Bu tekniklerin en önemlilerinden biri ayeti Kuran'da bulunduğu yere göre değerlendirmektir. Kuran'da çoğu zaman bir ayetin anlamı o ayetin içinde geçtiği konu bütünlüğünden anlaşılır. Ayetin gelişi ve devamındaki ayetler o ayetteki anlamın net olarak anlaşılmasını sağlar. Bu durum İslami literatürde, ayetin "siyak ve sibakı" yani "gelişi ve gidişi" olarak adlandırılır. Bu nedenle, pek çok ayeti bulunduğu yerden ayırarak, başını sonunu dikkate almadan, yalnızca içinde geçen kelimelere göre yorumlamaya kalkmak çok yanlış anlamlar çıkmasına sebep olabilir.

Pek çok dönemde, bazen cehalet sonucu bazen de maksatlı olarak, ayetlerin bu şekilde hatalı tefsir edilmesi, Kuran'ın yanlış anlaşılmasına ve Kuran hakkında art niyetli çevreler tarafından çeşitli iftiralar atılmasına yol açmıştır.

Bir diğer önemli teknik de ayetlerde geçen kelimelerin anlamlarını yine ayetleri esas alarak tespit etmektir. Pek çok kelime Kuran'da özel anlamlarda kullanılır. Kuran'ın belli bir yerinde kullanılan bir tabirin hangi anlamda kullanıldığı çoğu zaman o tabirin Kuran'ın başka bir yerinde kullanılma şeklinden anlaşılır. Kimi zaman bir kelimenin birden fazla anlamı olabilir. Böyle bir kelimenin, yer aldığı ayette hangi anlamda kullanıldığı, o kelimenin Kuran'ın başka yerlerinde hangi anlamda kullanılmış olduğundan anlaşılır. Yoksa sözlüğü açıp da Kuran'da gördüğü her kelimeyi ilk manasıyla ele almak çok yanlış, hatta bazen tam tersi anlam ve yorumlar çıkarmaya sebep olabilir. Bundan da anlaşıldığı gibi, Kuran kendi kendini açıklayan bir kitaptır. Bir ayetin tefsiri, açıklaması bazen bir başka ayetin veya birkaç ayetin anlamında saklı olabilir.

Ayetleri doğru yorumlamanın önemli şartlarından biri de Kuran'ın ruhunu kavramış olmaktır. Kuran'ın ruhunu kavrayabilmek için de Kuran'ın geneline hakim olmak gereklidir. Allah'ın sonsuz merhamet, şefkat ve adaletinin Kuran'ın pek çok ayetindeki tecellisi (yansıması) görülüp anlaşılmalı ve Kuran'ın geneli bu bakış açısına göre değerlendirilmelidir.

Kuran ilahi bir Kitap olduğu için elbette diğer kitaplara benzemez ve onlarla kıyaslanamaz da. Kuran'ın kendine has özel bir üslubu vardır. Kuran'ı -özelikle de Kuran'ın müteşabih ayetlerini- doğru ve gereği gibi yorumlayabilmek için aynı zamanda Kuran'ın genel üslubunu, temel ruhunu hakkıyla kavramış olmak gereklidir. Kuran'ın ruhuna uygun

bir bakış açısına sahip olmak Allah'ın Kuran'la bildirdiği çeşitli ilimleri gereği gibi anlayabilmek için önemli bir şarttır.

Arapça bilmemek

Allah, Kuran'ı Arapça bir kitap olarak indirdiğini bildirir. Elbette Türkçe ve diğer yabancı dillere yapılan çevirileri de Kuran'ın temel mesajını anlamak, Allah'ı tanımak, imani esasları, ibadetlerin temel hususlarını öğrenmek, öğüt alıp tefekkür etmek için yeterlidir. Ancak bu diller, hiçbir zaman Kuran'ın aslı ile birebir aynı olmaz. Kelime kelime yapılan bir Kuran çevirisinde dahi pek çok eksiklik ve anlam kaybı olması kaçınılmazdır. Çünkü Arapça'daki pek çok kelimenin, dilbilgisi açısından cümle yapısının başka bir dile birebir çevirisini yapmak mümkün değildir. Dolayısıyla, "meal" adı verilen Kuran tercümeleri orijinal ayetlerin tam anlamlarını karşılayamaz ancak yakın ve genel bir anlam aktarılmasına yardımcı olurlar.

Bu nedenlerden dolayı, Kuran'da yer alan pek çok inceliğin anlaşılması ancak onun orjinal dilinde incelenmesiyle mümkündür. Dolayısıyla Kuran'ın her ayetini, herhangi bir dildeki mealindeki karşılığına bakarak yorumlamak her zaman isabetli sonuç vermeyeceği gibi, çarpık yorumlamalara da sebep olabilir. Meallerde tek ya da yakın anlamları kullanılan kelimelerin Arapça'daki orjinal ve farklı anlamlarını bilmemek, o ayeti gereği gibi anlayamamaya ya da bütünüyle yanlış ve zıt anlamlar çıkarmaya yol açabilir.

Az önce de bahsettiğimiz gibi, Kuran'ın yabancı bir dile tam anlamıyla her ayetinin birebir, kelime kelime çevrilmesi teknik olarak mümkün değildir. Fakat ayetlerin açıklamaları, tefsirleri, yorumlamaları elbette yabancı bir dilde olabilir ve bu açıklamalardan Kuran'ı anlamak, ayetlerin yorumlarını öğrenmek mümkündür.

Arapça dünyanın en köklü ve zengin dillerinden biridir. Çok üstün bir anlatım tekniği ve kelime dağarcığı vardır. Ancak bu durumu çarpıtarak, Kuran'ı Araplara indirilmiş bir kitap, Arapları seçilmiş bir kavim olarak göstermeye çalışmak da Kuran'ın bütününe aykırı bir yorum olacaktır. Çünkü daha en başta Kuran'da, insanların üstünlüklerinin ancak Allah korkusu ve Allah'a yakınlık yani takva ile ölçülebileceği, bunlardan başka hiçbir ölçünün geçerliği olmadığı belirtilir. Ayrıca Kuran'ın "tüm alemlere bir zikir" olarak indirildiği Sad Suresi'nin 87. ayetinde haber verilir. Bu tür yorumlar çeşitli zamanlarda Kuran'a ve İslam'a zarar vermek isteyenler tarafından cahil kitleleri etkilemek amacıyla kullanılır. Fakat bu tür safsataların ne derece asılsız ve art niyetli olduğunu anlamak için Kuran'ın kendisini okumak yeterlidir.

Allah katından bir akıl ve anlayış verilmemiş olması

Kuran'ın anlaşılması için Allah katından özel bir akıl, anlayış ve kavrayış verilmiş olması gerektiği, yine bizzat Kuran ayetlerinde belirtilmektedir. Kuran'a hakim olmak, yorumlama tekniklerini bilmek ve Arapça bilgisine sahip olmak Kuran'ı yorumlamada gereken özelliklerdir. Fakat tüm bu özelliklere sahip olmakla birlikte Allah'ın anlayış vermemesi, kişinin Kuran'dan hiçbir nasibi olmamasına neden olur. Bu nedenle yalnızca teknik birtakım özelliklere sahip olmak Kuran'ı gereği gibi anlayıp yorumlamada yeterli değildir. Tarih, görünürde pek çok ilmi vasfa sahip oldukları halde Kuran'ı sapkın bir biçimde yorumlayıp dalalete düşenlerin örnekleriyle doludur. Pek çok sapkın dini akımın ve mezhebin kurucuları bu tür alim gibi görünen fakat Allah katından bir akıl ve anlayış verilmemiş kimselerdir. Bunlar hem kendilerinin hem de kendilerine tabi olan cahil ve akılsız kitlelerin İslam'dan uzaklaşmalarına sebep olmuşlardır.

Nitekim Peygamberimiz zamanında, Kuran'ı anlayamayıp inkar eden Mekke müşriklerinin durumu, Kuran'ı anlamak için yalnızca Arapça bilmenin yeterli olmadığının da somut bir göstergesidir.

Allah katından bir anlayış verilmesinin birinci şartı Allah korkusu ve samimiyettir. Heva ve hevese tabi olmak ise bu anlayışın kazanılmasını engeller. Bu nedenle, Kuran'a olumsuz bir ruh haliyle, Allah'ın beğenmediği bir niyet ve bakış açısıyla yaklaşılması Kuran'ı yanlış anlamaya ve yorumlamaya yol açar. Heva ve hevesine uymak kişinin aklının kapanmasına yol açacağı için, böyle bir kişinin Kuran'ın sırlarını, inceliklerini, derinliklerini kavraması düşünülemez. Heva ve hevesine tabi olan kişi akletme kabiliyetine sahip olmadığı için ayetleri kaba ve yüzeysel bir bakış açısıyla yorumlar, Kuran'daki ilahi hikmetleri göremez.

Ayrıca hevasına uyan kişi Kuran'ı da kendi nefsinin isteklerine ve çıkarlarına uygun biçimde yorumlamak isteyeceğinden, ayetlerdeki Allah'ın kasdettiği anlamları görebilmesi mümkün olmaz. Hevasına uyan kişinin aklını kullanamadığı ayetlerde şöyle bildirilmektedir:

Kendi istek ve tutkularını (hevasını) ilah edineni gördün mü? Şimdi ona karşı sen mi vekil olacaksın? Yoksa sen, onların çoğunu (söz) işitir ya da aklını kullanır mı sayıyorsun? Onlar, ancak hayvanlar gibidirler; hayır, onlar yol bakımından daha şaşkın (ve aşağı) dırlar. (Furkan Suresi, 43-44)

Böyle kişiler Kuran'ı anlayamadıkları gibi, normal akla sahip insanların kolaylıkla kavrayabilecekleri konuları dahi anlamakta güçlük çekerler. Ayetlerle ayetler, ayetlerle olaylar arasındaki bağlantıları kuramazlar. Sonuçta da mantığını kavrayamadıkları ayetleri kendilerince çelişkili sanırlar. Akılları o derece kapanmıştır ki bu bakımdan hayvanlardan dahi aşağı olarak nitelendirilmişlerdir.

Düşünmemek

Kuran'ı doğru anlamak ve sağlıklı yorumlamak için iyiden iyiye düşünmek gerektiği Kuran'da bildirilmiştir. Sınırsız bir ilim hazinesi olan Kuran'ı yüzeysel bir gözle, düşünmeden herhangi bir kitap gibi okumak Kuran'dan gereği gibi istifade edilmesini önleyecektir. Allah Kuran'da insanları sürekli olarak akıllarını kullanmaya, düşünmeye davet eder. Düşünmek, aklını kullanmak, Kuran'ın anlamlarını, inceliklerini, sırlarını ve hikmetlerini görmeye gayret etmek Kuran'ı hakkıyla anlayabilmek için gereklidir. Kuran, insana kendi nefsini, yaratılış amacını, dünyanın gerçek mahiyetini, insanın etrafında olup biten olayların hikmetini ve bunun gibi insanın kendisi ve çevresi ile ilgili pek çok konuyu açıklar. Dolayısıyla insanın ayetlerde açıklanan konular ile kendi nefsi, çevresi ve yaşadığı olaylar arasında gerekli bağlantıları kurarak, bunlar hakkında derin derin düşünerek Kuran'ı anlamaya çalışması gerekir. Ayetlerde Kuran'ın düşünenler için açıklandığı bildirilmektedir:

Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Öğüt alıp düşünmesini bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıkladık. (Enam Suresi, 126)

... Düşünen bir topluluk için biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (Yunus Suresi, 24)

Ayetler düşünen insanlar için açıklandığına göre, düşünmeyen kimseler ayetlerdeki anlamı kavrayamazlar, dolayısıyla düşünmeyen kimseler Kuran'ı anlayamazlar.

Gerçekte insanın kendi içinde ve kendi dışında yaşadığı her olayda alması gereken pek çok mesaj ve ibret vardır. Kuran, insanın bu mesajları nasıl yorumlaması ve bunları yorumladıktan sonra ne şekilde davranması gerektiğini gösteren bir rehberdir. Yani Kuran insanın yaşadığı her anı açıklayan ve düzenleyen bir yol göstericidir. İnsanın her anını kuşatan ve sonsuz ilim ve hikmet sahibi Allah'ın gönderdiği bu mübarek Kitabı gereği gibi anlamak da elbette Kuran'ı Allah'ın şanına yakışır bir biçimde düşünerek ve aklederek okumakla olur. Nitekim, "(Bu Kur'an) ayetlerini iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır" (Sad Suresi, 29) ayetiyle de Kuran'ın ciddi bir biçimde üzerinde düşünülmesi ve öğüt alınması gereken bir Kitap olduğu haber verilmektedir. Kuran'ı gereği gibi düşünmenin önemi bir başka ayette de şöyle vurgulanır:

Onlar, yine de o sözü (Kuran'ı) gereği gibi düşünmediler mi, yoksa onlara, geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi? (Müminun Suresi, 68)

Kuran'ı alemlerin Rabbi olan Allah indirmiştir. Bu nedenle sınırsız ve üstün bir ilim içerir. Kuran'daki ilim, Allah'ın sıfatlarından yaratılışın hikmetlerine, insan ruhunun inceliklerinden dünyanın, evrenin ve ahiretin gerçeklerine ve sırlarına kadar sayısız

konuyu kapsar. Dolayısıyla son derece sade ve özlü bir anlatım içinde yer alan bu bilgileri kavramak da ancak derin bir düşünme, açık bir şuur, keskin bir dikkat, samimi bir kalp ve temiz bir vicdan ile olur.

Kibir ve büyüklenme

Kişinin kibirli olması da Kuran'ı anlaması karşısında çok büyük bir engeldir. Çünkü kibirli bir insan kendini herkesten üstün gördüğü için, Kuran'a gereken tevazu ve kulluk bilinci içinde yaklaşamaz. Kuran'da kendisine kulluğunu, acizliğini, sahip olduğu herşeyi ve her özelliği Allah'ın verdiğini hatırlatan ayetleri görmeye tahammül edemez. Öğüt almaya, Allah'ın emirlerine karşı boyun eğmeye, yasaklarına itaat etmeye, teslimiyetli davranmaya yanaşamaz. Bunları kibirine ve gururuna yediremez. Tüm bunlardan ötürü de Kuran'ı, kibir ve gurur üzerine kurulu şahsiyeti için bir engel olarak görür. Onu yalanlayabilmek için var gücüyle mücadele eder, ayetler hakkında alabildiğine tartışır durur. Büyüklenenlerin ayetleri anlayamayacakları Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (Araf Suresi, 146)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdiklerini unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde, kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (Kehf Suresi, 57)

Kibirli bir insan, kendi aklını, kültürünü, bilgisini herkesten üstün görür. Bu nedenle sahip olduğu akademik kariyer, kültür, bilgi gibi özellikler, söz konusu kişinin Kuran'dan iyice uzaklaşmasına sebep olur. Bilim adamı veya aydın bir insan olarak görünüp de Kuran hakkında akılsızca iddialar ortaya atanların bu durumu da, kibirin, her kim olursa olsun Kuran'ı anlamaktan alıkoyduğunu gösteren canlı bir örnektir. Bu tür kişilerin durumu ayetlerde şöyle tarif edilmektedir:

Şüphesiz, kendilerine gelmiş bulunan hiçbir delil olmaksızın, Allah'ın ayetleri konusunda mücadele edenlere gelince; onların göğüslerinde kendisine ulaşamayacakları bir büyüklük (isteğin)den başkası yoktur. Artık sen Allah'a sığın. Şüphesiz O hakkıyla işiten, hakkıyla görendir. (Mümin Suresi, 56)

Kendisine Allah'ın ayetleri okunurken işitir, sonra müstekbirce (inatla büyüklük taslayarak) sanki işitmemiş gibi ısrar eder. Artık sen onu acı bir azabla müjdele. (Casiye Suresi, 8)

Tüm bu ayetlerden, Kuran'ı doğru anlayabilmek için büyüklenmeyen, mütevazi, Allah'a karşı tam teslim olmuş, boyun eğen, Allah'ın sonsuz kudreti karşısında bir "hiç" olduğunun bilincinde bir yapıya sahip olmak gerektiği anlaşılmaktadır.

Kuran'ı hurafelerle yorumlamaya kalkmak

İnsanların düştüğü en büyük hatalardan biri, kulaktan dolma, babadan dededen duyma, din adına uydurulmuş birtakım uydurma sözler ve hurafelerle Kuran'ı yorumlamaya kalkmaktır.

Bu tarz insanlar gerçekte Kuran'a değil, atalarından kendilerine miras kalan geleneksel bir dine uyarlar, Kuran'ı da bu çarpık dinlerine uydurmaya çalışırlar. Bunların çarpık mantıkları Kuran'da şöyle tarif edilmiştir:

"Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız derler. Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler?" (Bakara Suresi, 170)

Toplumun cahil kesimlerinde oldukça yaygın olan bu çarpık din anlayışı Kuran'ın gösterdiği modelden tamamen farklı ve zıt bir din modeli ortaya koyar. İslam adına ortaya atılan ve yaygın olarak uygulanan bu modelin Kuran'da tarif edilen din, ahlak anlayışı ve yaşam biçimiyle hiçbir ilgisi yoktur. Bu sapkın din modelinde Kuran değil, gelenek ve hurafeler esas alınır. Kuran ise, bu çarpık dine adapte edilmeye, ayetler, gelenek ve hurafelere göre yorumlanmaya çalışılır. Elbette Kuran'ın hiçbir biçimde bu safsatalara göre yorumlanması mümkün değildir. Fakat, yine Kuran'da bildirildiği gibi "ayetlere karşı dil eğip bükülerek" yapılan bu çarpıtmalar Kuran'dan bütünüyle uzaklaşılmasına neden olur.

Bu yapıdaki insanların kitaplarında Kuran'la hiçbir biçimde bağdaşmayan, Kuran'a tamamen aykırı fikirler, yorumlar, hükümler ve uygulamalar güya Kuran kaynaklıymış gibi gösterilmeye çalışılır. Ancak bu asılsız iddialara hiçbir mantıklı açıklama getirilemez. Yapılmaya çalışılan bazı zorlama izahların da ne kadar mantıksız ve gülünç olduğunu akıl ve şuur sahibi olan herkes rahatlıkla görür. Kuran'ı sapkın din anlayışlarına uydurmanın mümkün olmadığının kendileri de farkında olan bu batıl dinin otoriteleri, çareyi insanları Kuran'dan uzaklaştırmakta bulurlar. Çünkü Kuran'ın açık bir şuur ve hür bir vicdanla okunması bu çarpık dinin iç yüzünün, sapkınlığının ortaya çıkmasına sebep olacaktır. Kendi düzenlerini ve çıkarlarını kurdukları çarpık din üzerine inşa etmiş, bunu kendileri için makam-mevki aracı yapmış olan bu dinin ileri gelenleri, bunun sonucunda konum ve itibarlarını kaybedeceklerdir.

Bilgisizce yapılmış yorumlarla insanları saptırmaya çalışan, Allah'ın ayetlerini kavrama yeteneğinden uzak insanların durumu Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün 'boş ve amaçsız olanını' satın alırlar. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır. Ona ayetlerimiz okunduğunda, sanki işitmiyormuş ve kulaklarında bir ağırlık varmış gibi, büyüklük taslayarak

(müstekbirce) sırtını çevirir. Artık sen ona acı bir azap ile müjde ver. (Rum Suresi, 6-7)

Elbette ki böyle çarpık bir niyet ve anlayışa sahip olanların ve bunlara körü körüne tabi olan cahil kitlelerin Kuran'a bakış açıları, yaklaşımları da aynı derecede çarpık olacaktır. Kuran'ı en olmadık biçimlerde yorumlayacak, gerçek müminlerin açık ve net bir biçimde anladıkları ayetlere olmadık çarpık anlamlar yüklemeye çalışacaklardır. Bu suretle kendi sapkın dinlerini Kuran'a dayandırmaya çalışacaklardır.

Bu tür sapkın akımlar kendi mensuplarını hem dünyada hem de ahirette kayba uğratırlar. Aynı zamanda da din hakkında yeterli bilgisi olmayanların İslam'dan uzaklaşmalarına, dinden soğumalarına neden olur ve Allah'a yakınlaşmalarını engellerler. Kendileri gibi cahil bir kısım kitleyi de kendi saflarına katarak gerçek din karşısında en büyük fitne ve tehlikeyi oluştururlar. Ne var ki hak her zaman batıla üstün gelecektir ve Kuran'da müjdelendiği üzere, "batıl yok olmaya mahkumdur". Bu, Allah'ın değişmeyen bir sünnetidir. Apaçık olan Kuran ortadadır ve ona samimi bir biçimde, Allah'ın kendisine en doğru yolu göstermesi niyetiyle sarılan herkes Allah'ın izniyle gerçek dinini öğrenecek, Allah'ın kurtuluş yollarına erişecek, Allah'ın rahmetine dahil olacaktır. Allah ayetlerinde şöyle buyurmaktadır:

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkar edenlerin velileri ise tağut'tur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda süresiz kalacaklardır. (Bakara Suresi, 256-257)

Kuran'ın bilimsel ayetlerini kavrayamamak

Kuran'da pek çok bilimsel gerçeğe açık ya da dolaylı olarak işaret edilir. Evrenin meydana gelişinden insanın yaratılış aşamalarına, yağmurun oluşumundan kıtaların hareketine kadar birçok konudan Kuran'da, Allah'ın yaratmasındaki üstünlüğün ve eşsizliğin örneği olarak bahsedilir. Ancak Kuran elbette bir bilim kitabı değildir. Kuran'da çoğu zaman açık ve net bir üslupla bahsedilen bilimsel konular zaman zaman da benzetmeler, işaretler, örtülü anlatımlarla ele alınır. Bilimsel konular ve gelişmeleri hakkında fazla bilgisi ve alt yapısı olmayan, ince bir kavrayıştan uzak bazı ön yargılı kimseler ise bu tür ayetlerin hikmetini kavrayamadıklarından kendilerince Kuran'a birtakım itirazlar getirirler.

Oysa bugün 21. yüzyıl insanı, Kuran'da dikkat çekilen birçok bilimsel gerçeğin, en son teknolojinin gözlem, deney ve verileriyle mucizevi bir biçimde doğrulandığına şahit olmuştur. Öyle ki geçersizlikleri daha son iki asırda anlaşılan hurafeler yüzlerce yıldır bilim dünyasına hakim iken, Kuran'da, 1400 yıl öncesinden günümüzde tespit edilmiş ve kanıtlanmış bilimsel gerçeklere dikkat çekilmişti.

Büyük Patlama, evrenin genişlemesi, zamanın göreceli oluşu, kıtaların hareket etmesi vs. gibi pek çok bilimsel konu, daha Kuran'ın indirildiği 1400 yıl öncesinden haber verilmiştir. *(Detaylı bilgi için bkz. Kuran Mucizeleri, Harun Yahya)* Bu bilimsel ayetlerin sırrı yüzyıllar boyu bunları okuyan Müslümanlar için gizli kalmıştır. Fakat Müslümanlar Kuran'ın Allah'tan gelen bir hak olduğuna hiçbir kuşkuya kapılmadan inandıkları için henüz açıklamasını bilmedikleri bu ayetlerin de hak olduğuna ve pek çok sır ve hikmet içerdiğine iman etmişlerdir. Yani aklını kullanan ve derin düşünme yeteneğine sahip olan insanlar için her ayet, Allah'ın sonsuz ilminin bir parçasıdır. Yalnızca henüz sırrı açılmamış, yorumu insanlara bildirilmemiştir. Bu tür ayetler müminler için bir şevk ve heyecan kaynağı olur. Allah'ın sonsuz ilmiyle herşeyi kuşatıp sardığını hissetmelerini sağlar.

Mevcut bilim ve teknoloji düzeyiyle henüz açıklanmamış ayetleri itiraz konusu yapmak ise art niyetli kimselerin bir özelliğidir. Kuran'da bu kişilerden şöyle söz edilir:

Nihayet geldikleri zaman, (Allah) der ki: "Siz benim ayetlerimi, bilgi bakımından kavramadığınız halde yalanladınız mı? Yoksa ne yapıyordunuz?" (Neml Suresi, 84)

Kuran'a ön yargı ile yaklaşan böyle bir kimsenin, amacı zaten kendince Kuran'da çelişki aramak olduğundan, o anda aklı ermediği, bilgisi yetmediği herhangi bir ayeti Kuran'ın açmazı zanneder. Oysa Kuran'da, indirildiğinden beri yüzlerce yıldır anlamı gizlenmiş ve ancak günümüzde anlaşılmış bilimsel ayetler olduğu gibi, daha ileriki tarihlerde anlaşılacak, bugün henüz anlamı açığa çıkmamış bilimsel ayetler de olabilir. Örneğin Kuran'da madde nakli ve koku nakli olabileceğine işaret edilmektedir. Bugünün teknolojisiyle henüz mümkün olmasa da bu iki konu, bilim-kurgunun gündeminde, geleceğin teknolojisi olarak çoktan yerini almıştır. Bunlarla ilgili Kuran'daki ayetler şöyledir:

- Hz. Süleyman'ın yanındaki ilim sahibi bir şahsın Sebe Melikesi Belkıs'ın tahtını yüzlerce kilometre uzaktaki sarayından bir anda getirmesi:

(Süleyman:) "Ey önde gelenler, onlar bana teslim olmuşlar olarak gelmeden önce, sizden kim onun tahtını bana getirebilir?" dedi.

Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan, ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi.

Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben, (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbimin fazlındandır, O'na şükredecek miyim, yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse, artık o kendisi için şükretmiştir, kim nankörlük ederse, gerçekten benim Rabbim Gani (hiçbir şeye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır, Kerim olandır. (Neml Suresi, 38-40)

- Hz. Yakup'un oğlu Hz. Yusuf'un kokusunu yine kilometrelerce uzaktan duyması:

Kafile (Mısır'dan) ayrılmaya başladığı zaman, babaları dedi ki: "Eğer beni bunamış saymıyorsanız, inanın Yusuf'un kokusunu (burnumda tüter) buluyorum." (Yusuf Suresi, 94)

Kıyamete kadar geçerli olacak, tüm zamanları kapsayan üstün bir ilmin saklı bulunduğu Kuran'ın bazı ayetlerinin işaret ettiği manaları bugünün bilim düzeyiyle anlayamamak son derece doğaldır. Günümüzün bilim ve teknolojisi henüz yeterli seviyeye gelmemiştir, bilim geliştikçe Kuran ayetlerindeki bilimsel gerçeklere işaret eden "katlanmış manalar" daha da iyi anlaşılmaktadır.

İçinde yaşadığı düzenin yanlış ölçülerine göre Kuran'ı yorumlamak

Bir kısım insanlar da içinde yaşadıkları zaman ve toplumun şartlarını kendilerine ölçü alır ve çoğunluğun kabul edip uyguladığı kuralları mutlak doğrular sanarak Kuran'ı değerlendirmeye kalkarlar. Bu tür kimseler Kuran'a itiraz getirmeye kalkışanların bilgi, anlayış ve kültürel seviye bakımından en alt, ancak en kalabalık kesimini oluşturur.

Bunlara, her türlü meslek grubunda ve sosyal çevrede rastlamak mümkündür. Fazla düşünmeyen, herhangi bir dünya görüşü olmayan, gününü gün etmeye ya da hayatını kazanmaya çalışan geniş bir kesimi oluştururlar. Küçük hesaplar, basit zevkler ve çıkarlar peşinde koştuklarından, Kuran'ı çıkar ve zevklerini engelleyecek, keyiflerini kaçıracak, sözde özgürlüklerini kısıtlayacak, basit yaşam ve beklentilerini değiştirecek, alışılmış kurulu düzenlerini bozacak bir tehlike olarak algılar ve ilkel mantıklarla Allah'ın ayetlerine karşı çıkmaya çalışırlar.

Bu kesimin mensupları Kuran ya da din hakkında, genellikle kendileri düşünüp bulmadıkları fakat sağdan soldan duyup benimsedikleri klasik kalıpları öne sürerler. Çoğunlukla, "21. yüzyılda...", "bu devirde...", "uzay çağında...", "batıda..." vs. gibi kalıplarla başlayan cümleler kurarak Kuran hakkında akılsız ve cahilce yorumlar yaparlar.

Günümüzün hayat şartları ile Kuran'ın getirdiği yaşam modelinin uyuşmadığını öne sürerek Kuran'ın hükümleri hakkında gerçek dışı çarpık yorumlar yaparlar. Örneğin, günlük yaşam temposuyla oruç tutmanın, günümüz ekonomi anlayışıyla faizin haram olmasının, modern kadın-erkek ilişkileri ile zinanın yasaklanmasının bağdaşmadığını öne sürerek Kuran'ın hükümlerini kendilerince eleştirmeye kalkarlar.

Kuran'da belirtilen ibadetler, hükümler, yasaklar hakkında cahilce ve yüzeysel mantıklar kullanırlar. Hikmetlerini anlamadıkları hükümler, anlamlarını kavramadıkları ayetler hakkında akılsızca tartışmalar açar ve hiçbir tutarlı mantık içermeyen iddialarını ateşli biçimde savunurlar. Zaten mantıklı, tutarlı olmaktan değil çoğunluğun iddialarını savunuyor olmaktan cesaret alır, şevk bulurlar.

"Hayatın gerçekleri" adını koydukları toplum genelinin yaşam tarzı ve dünya görüşünü mutlak doğru kabul eder ve bunları ölçü alarak kendilerince Kuran'da hata veya eksik aramaya kalkışırlar. Oysa ölçü aldıkları bu kavramların ne bilimsel ne de mantıksal hiçbir değeri yoktur. Mutlak doğrular, hayatın gerçekleri, asrın gerekleri zannettikleri kavramlar, topluluk psikolojisiyle birbirlerini avuttukları, kendi kendilerini kandırdıkları içi boş kuruntulardır.

Bütün gücünü çoğunluk olmaktan alan, çoğunluğa uymakla doğru yolda olduğunu sanan bu bilinçsiz kesimin gerçekte ne kadar sapkın bir yolda olduğu Kuran'da bize haber verilmektedir:

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (Enam Suresi, 116)

KURAN'I YANLIŞ YORUMLAMA ÖRNEKLERİ

Cennette şarap içilmesi

Bir kısım akılsızların Kuran'da, güya çelişki olarak göstermeye çalıştıkları konulardan biri, şarabın dünyada haram kılındığı halde neden cennette bir ikram olarak sunulduğudur. Tartışma konusu yapmak istedikleri ayet ise şöyledir:

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüsünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (Muhammed Suresi, 15)

Daha önceki bölümlerde de bahsettiğimiz gibi, bu tür bir anlayış eksikliği Kuran'ın geneline hakim olmamak, akledememek, art niyetli ve ön yargılı bir bakışa sahip olmaktan kaynaklanmaktadır. Şimdi böyle akılsızca bir iddianın niçin mantıksız ve geçersiz olduğunu birkaç yönden inceleyelim:

Birincisi, cennette ikram edilen şarapla dünyadaki şarabın farklı özelliklere sahip olduğunu aşağıdaki ayetlerden anlıyoruz:

Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler ki bundan ne başlarını bir ağrı tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelinir. (Vakıa Suresi, 18-19)

Görüldüğü gibi, cennette sunulan içki dünyadaki şarabın olumsuz etki ve özelliklerinden arındırılmış bir içki türüdür. Ayette belirtildiği gibi ne baş ağrısı verir ne de aklı çeler. Yani keyif ve lezzet verici olmasına rağmen sarhoş edici ve rahatsızlık verici bir niteliği yoktur. Bu özelliklere sahip bir şarabın da cennet nimetlerinden bir nimet olmasında en ufak bir çelişki yoktur.

Dünyadaki içki pek çok yönden Kuran'da kötülenmiş, olumsuzlukları belirtilmiş zararlı bir içkidir. İçkinin zarar ve kötülüklerini anlatan ayetlerden bazıları şöyledir:

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin

düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (Maide Suresi, 90-91)

Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." (Bakara Suresi, 219)

Elbette ki bu dünyada haram kılınan içkinin Kuran'da kınanmış kötü özelliklerinin cennetteki içkilerde bulunması düşünülemez. Nitekim Allah bir başka ayetinde de cennet içkisini tarif ederken bu içkinin dünyadaki içkinin kötü özelliklerine sahip olmadığını bir kez daha vurgulamaktadır:

Kaynaktan (doldurulmuş) kadehlerle çevrelerinde dolaşılır. Bembeyaz; içenlere lezzet (veren bir içki). Onda ne bir gaile vardır, ne de kendilerinden geçip, akılları çelinir. (Saffat Suresi, 45-47)

Allah'ın bildirdiği bu konuyu kendince çelişkili gören bir kimsenin anlayışından şüpheye düşülmesi kaçınılmazdır. Cehalet ve sapkın bir amaçla Kuran'a yaklaşan bir kimsenin aklının bu derece kapanması, en açık konuları dahi anlayamayacak bir acizliğe düşmesi de Kuran'ın mucizelerindendir. Allah bir ayetinde akledemeyenlerin düştüğü bu durumu şöyle tarif eder:

Allah'ın izni olmaksızın hiç kimse için iman etme (imkanı) yoktur. O, akıl erdiremeyenlerin üzerine iğrenç bir pislik kılar. (Yunus Suresi, 100)

İkincisi, Kuran'ın Arapça metninde, bildiğimiz şarap ve her türlü alkollü içki anlamına gelen "hamr" sözcüğünün cennet içkisi anlamında kullanıldığı tek ayet önceki sayfalarda yer verdiğimiz Muhammed Suresi'nin 15. ayetidir. Bunun dışında, cennetteki içecekler için kullanılan "şarap" kelimesi Arapça'da herhangi bir içecek anlamına gelir. Türkçe'de şarap kelimesi bildiğimiz alkollü içki için kullanılsa da gerçekte Arapça'da içmek anlamına gelen "şerebe" kökünden türemiştir ve her türlü alkolsüz içecek için kullanılabilir. Buradan da cennet içkisinin farklı bir içki olduğu anlaşılmaktadır. Yani Kuran'daki cennet ayetlerinde geçen "şarap" kelimesinin Türkçe'de kullandığımız şarapla bir ilgisi yoktur. Bu kelimenin geçtiği ve içecek anlamında kullanıldığı ayetlerden bazıları şöyledir:

İçinde yaslanıp-dayanmışlardır; orda birçok meyve ve şarap istemektedirler. (Sad Suresi, 51)

Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (İnsan Suresi, 21)

Şarap konusuyla ilgili bir başka yanlış yorumlama

Nahl Suresi'nin 67. ayetinde Allah; "Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz..." buyurmaktadır.

Akledemeyen bazı cahil kişiler burada kendilerince şarabın övüldüğünü, haram olan bir şeyin övülmesinin de çelişkili olduğunu söylerler. Herşeyden önce, dikkatli bakıldığında ayette şarabın övülmesi gibi bir durum yoktur. Ayette övülen kısım hurmaların ve üzümlerin bizzat kendilerinin güzel rızıklar olduklarıdır. Ayetin birinci bölümünde bahsedilen ise insanların bunlardan elde ettikleri sarhoşluk verici içkidir ki zaten Kuran'ın pek çok yerinde bu içkinin zararları sayılmış ve kötülenmiştir. Ayetin ifadelerinden şarap içmeye, sarhoş olmaya bir teşvik, bir övgü olduğunu çıkarmak da ortada kasıtlı bir yaklaşım ya da önemli bir anlayış ve muhakeme bozukluğu olduğunu göstermektedir.

Bu ayette önemli bir gerçeğe dikkat çekilmektedir: Allah'ın rızık olarak verdiği bir nimet, istendiğinde olumlu ve faydalı bir yönde değerlendirilebilir, istenildiğinde de suistimal edilerek zararlı işlerde kullanılabilir. Yani aynı nimet, amaca göre hayır ya da kötülük haline getirilebilir, helal ya da haram yönde kullanılabilir. Burada da imtihan dünyasının bu temel gerçeği üzüm ve şaraptaki tezat örneğiyle vurgulanmaktadır. Allah'ın nimet olarak yarattığı üzüm, sağlık açısından ne kadar faydalı, besleyici, lezzetli bir ürünse, bundan o derece zararlı, insan vücudu üzerinde kalıcı ve olumsuz etkileri olan şarap da üretilebilir. Aynı gerçek mal, para, güzellik, zeka, makam, mevki, güç, iktidar gibi pek çok nimet içinde geçerlidir. Bu nimetler Allah'ın beğendiği hayırlı işlerde değerlendirilebileceği gibi, Allah'ın razı olmadığı, zararlı, olumsuz amaçlar için de kullanılabilir.

Görüldüğü gibi, Allah aynı nimeti pek çok hikmet dahilinde farklı yaratılışlara çevirebilir. Bu gerçeği de aynı üstün hikmetle tek bir ayette ifade edebilmektedir. Düşünüp akleden kimseler de Allah'ın ayetlerindeki hikmetleri görür ve anlarlar. Nitekim aynı ayetin devamındaki, "... şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır." (Nahl Suresi, 67) ifadesinde de buna dikkat çekilmektedir.

Kısacası, ayet açık bir şuur ve dikkatle okunduğunda ortada herhangi bir çelişki olmadığı rahatlıkla görülür. Artık bu derece açık konularda çelişki aranmaya çalışılması da inkar edenlerin Kuran karşısında düştükleri çaresizliği göstermeye yeterlidir.

"Domuz eti bugünkü sağlık koşullarında yenebilir" denmesi

Domuz etinin Kuran indirildiği dönemde yenmesinin sağlığa zararlı pek çok yönleri olduğu gibi, bugün de yenmesinin sağlığa zararlı olan çeşitli yönleri vardır. Bir kere domuz, her ne kadar temiz çiftliklerde, bakımlı ortamlarda yetiştirilirse yetiştirilsin, kendi pisliğini yiyen bir hayvandır. Gerek pislikle beslenmesi gerekse biyolojik yapısı nedeniyle domuzun bünyesi diğer hayvanlara oranla çok fazla miktarlarda antikor üretir. Yine domuzun vücudunda diğer hayvanlara ve insana oranla çok yüksek dozda büyüme hormonu üretilir. Doğal olarak bu yüksek dozdaki antikorlar ve büyüme hormonu dolaşım yoluyla domuzun kas dokusuna da geçerek birikir. Bunun yanı sıra domuz eti çok yüksek oranlarda kolesterol ve lipid içerir. Bunların sonucunda tüm bu aşırı düzeydeki antikorlar, hormonlar, kolesterol ve lipidlerle yüklü olan domuz etinin insan sağlığı açısından önemli bir tehdit olduğu bilimsel olarak kanıtlanmıştır.

Bugün domuz etinin yoğun olarak tüketildiği ABD, Almanya gibi ülkelerin nüfuslarının önemli bir bölümünü oluşturan normalin çok ötesinde aşırı şişman kimselerin varlığı, artık alışılmış bir manzara olmuştur. Domuz etine dayalı bir beslenme sonucunda aşırı büyüme hormonuna maruz kalan insan bünyesi önce aşırı kilo toplamakta, sonra da vücudu deformasyonlara, şekil bozukluklarına uğramaktadır.

Bunların dışında domuz etindeki sağlığa zararlı maddelerden biri de "trişin" mikrobudur. İnsan vücuduna girdiğinde doğrudan kalp kaslarına yerleşerek ölümcül tehlike oluşturan trişin mikrobuna domuz etinde sıklıkla rastlanmaktadır. Günümüz teknolojisiyle trişinli domuzları teknik olarak tespit etmek mümkünse de önceki asırlarda böyle bir yöntem bilinmiyordu. Bu nedenle domuz eti yiyen herkes için trişin mikrobunu kapma ve ölümle karşı karşıya kalma riski vardı.

Görüldüğü gibi tüm bu sebepler domuz etinin Müslümanlara yasaklanmasının hikmetlerinden bazılarını göstermektedir. Her koşulda sağlığa zararlı etkilerini sürdüren, denetimsiz üretiminde ise ölümcül bile olabilen domuz etinin yenmesi yasaklanarak böyle bir tehlikeye karşı en başından köklü ve keskin bir önlem alınmıştır.

Ne var ki burada çok önemli bir noktayı hatırlatmakta fayda vardır. Bir şeyin haram kılınması için mutlaka sağlığa ya da insanlığa zararlı olması gerekmez. Bu konu pek çok kimsenin dikkatinden kaçan, art niyetlilerin de insanların bilgisizliklerinden faydalanarak bununla akıllarını karıştırmayı denedikleri bir konudur. Yani, "bunun ne sakıncası var da, şunun ne zararı var da Kuran yasaklıyor" şeklindeki, düşünüp akledilmeden ortaya atılan cahilce iddialar gerçekte Kuran'ın hükümlerindeki hikmet ve amaçtan habersiz olmaktan kaynaklanmaktadır. Akledemeyen kişiler konuları dar ve sınırlı kalıplar içinde algılamaya çalıştıklarından, daha geniş dairede yer alan hikmetleri ve bunların mantıklarını kavrayamazlar.

Allah çok daha farklı nedenlerle de herhangi bir şeyi insanlara yasaklayabilir. İnsanları denemek için, Kendisinden gerçekten korkan ve Kendisine samimi olarak itaat edenlerin anlaşılması, sahtekarların da ortaya çıkması için zararı olmayan bir şey de yasaklanabilir. Ceza ve ibret kastıyla ya da nimetlerin kıymetinin hatırlanması ve şükre vesile olması için de bir konuda yasak konabilir.

Allah Kuran'da, Allah'tan başkası adına kesilmiş hayvanı yemeyi de haram kıldığını belirtmiştir:

O, size ölüyü (leşi)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (Bakara Suresi, 173)

Aynı otlakta büyüyen iki sığırdan biri Allah adına kesilirse yenmesi helal, diğeri Allah'tan başkası adına kesilirse yenmesi haram olur. Bu hükmün bir hikmeti de insanlar için bir deneme vesilesi olmasıdır.

Kuran'da önceki dönemlerde Yahudilere konulan, "Cumartesi günü iş yapma yasağı"nın onların imtihanı için olduğu ise şöyle bildirilmektedir:

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar Cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (Araf Suresi, 163)

Oysa bir dönem Yahudilere yasaklanan Cumartesi günü iş yapmak, Kuran'da Müslümanlara yasaklanmamıştır. Bu da, yasağın herhangi bir toplumsal sakıncadan ya da özellikle o gün şehre akın eden balıkların sağlığa zararından ötürü değil, deneme kastıyla konulduğunu göstermektedir. Nitekim, söz konusu kavmin yasağı çiğneyerek imtihanı kaybettikleri de ayette belirtilmiştir. Böyle bir yasakla o kavmin insanlarının imanlarındaki samimiyetsizlik ve Allah'tan gereği gibi korkup sakınmadıkları ortaya çıkmış oluyordu.

Kuran'da müminler için konulan bir yasak da benzer bir hikmet, bir deneme amacı taşımaktadır. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

Ey iman edenler, Allah görünmezlikte (gaybte) kendisinden kimin korktuğunu ortaya çıkarmak için ellerinizin ve mızraklarınızın erişeceği avdan bir şeyle andolsun sizi deneyecektir. Artık kim bundan sonra haddi aşarsa, onun için acı bir azab vardır. Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan

öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öç alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öç sahibidir. Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakının. (Maide Suresi, 94-96)

Ayetlerde bu yasağın hikmeti açıkça belirtilmiştir: ".. görünmezlikte Kendisinden kimin korktuğunu ortaya çıkarmak için..." Ellerin ve mızrakların bu ava rahatlıkla erişebilmesi de bu imtihanın bir parçasıdır.

Kavimlere getirilen ilahi yasakların bir diğer hikmeti de onların tavır ve davranışlarındaki bozukluk, sapkınlık nedeniyle cezalandırılmaları ve tevbe edip doğru yola dönmelerinin sağlanmasıdır. Geçmiş dönemlerde Yahudilere konulan bazı yasaklar da bunun bir örneğidir:

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (Enam Suresi, 146)

Buraya kadar anlaşılacağı gibi Allah'ın haram kıldığı şeylerin yasaklanmasında pek çok hikmet ve amaç bulunur. Bu hikmeti yalnızca yasaklanan şeyin zararlı ya da sağlıksız olmasıyla kısıtlamak Kuran'ı gereği gibi bilip anlamamaktan, düşünmemekten kaynaklanır.

Domuz etinin yasaklanmasının da birden fazla hikmeti vardır. İçinde yaşadığımız asra değin domuz etinin insan sağlığını doğrudan tehdit eden zararları olduğunda kuşku yoktur. Bugünkü tıbbi cihazlarla, biyolojik testlerle somut biçimde ortaya konmuş bu zarara karşı, daha kimsenin mikrop, bakteri, trişin, hormon, antikor gibi kavramlardan haberi olmadığı 14. yüzyılda indirilen Kuran'da kesin önlem alınması da aynı zamanda bu ilahi Kitabın mucizelerindendir. Bugün de domuz üretiminde alınan her türlü önlem ve denetime rağmen, domuz etinin fizyolojik olarak insan vücuduna uygun bir besin türü olmadığı, insan sağlığına kesin zararı olan bir et çeşidi olduğu bilinmektedir. Buna rağmen üretiminin kolaylığı ve maliyetinin düşüklüğü nedeniyle dünya çapında yaygın olarak tüketilmektedir. Aslında, dikkat edildiğinde domuz üretiminin bu derece cazip olmasının, geçmişte Yahudilere çalışma yasağı olan Cumartesi günü balıkların akın etmesinden farkı yoktur. Yeryüzünde kuzu, koyun, tavuk, sığır eti, sayısız kuş çeşidi, av

hayvanı ve daha pek çok türde yenebilecek, son derece lezzetli hayvan eti varken Allah'ın haram kıldığı domuz etine tamah etmenin maksatlı bir tutum olacağı açıktır.

Kuran'da belirtilen gerekçeler dışında her ne suretle olursa olsun domuz etini yemek Kuran'ın geçerli olduğu kıyamete kadar haramdır. Bundan 100 yıl sonra, bütünüyle zararsız bir hale getirilse dahi, domuz eti yememek yine müminler için bir ibadet vesilesi olacaktır. O zaman da bunu yiyip yememek yine inkar eden akılsızlar için bir fitne -deneme konusu- olacaktır.

Kıssaların masal sanılması

Kuran'daki üslubun en önemli özelliklerinden biri de çeşitli konuları örnek ve benzetmelerle açıklamasıdır. Bu örnek ve benzetmeler de çoğunlukla önceden gelmiş Peygamberlerin veya elçilerin hayatlarından ya da Kuran'ın indirilmesinden önce yaşanmış çeşitli olaylardan aktarılan bilgiler içinde geçer. Dolayısıyla Kuran'da yer alan bu tür kıssalar insanlar için pek çok ibret, örnek, işaret ve mesajlar taşırlar.

Bu ilahi hikmeti kavrayamayan kimselerin her devirde Kuran hakkındaki cehaletlerini sergileyen sözleri Kuran'da şöyle aktarılır:

Ayetlerimiz onlara okunduğu zaman; "İşittik" dediler. "İstesek, biz de bunun bir benzerini söyleyebiliriz. Bu, eskilerin efsanelerinden başkası değildir." (Enfal Suresi, 31)

Onlara "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde, "Eskilerin masalları" dediler. (Nahl Suresi, 24)

Oysa akledemeyenlerin masal sandıkları kıssalar, müminlere yol gösteren sayısız değerli bilgi ve örneklerle doludur. Allah her devirde müminlerin başlarına gelebilecek her türlü olay ve şartı geçmiş Peygamberler ve kavimlerin yaşadıklarından çeşitli örnekler ve kesitler vererek açıklamaktadır.

Elbette ki Kuran'daki kıssaların ve örneklerin hikmeti yalnızca insanlara tarih bilgisi vermek değildir. Bu kıssalar sayısız ilahi hikmet içerirler; bunlardan birkaçını şöyle sayabiliriz:

- Allah'ın müminlerin ve inkar edenlerin üzerinde işleyen ve dünya kurulduğundan beri değişmeyen kanunlarını göstermek;
- Müminlerin her devirde karşılaşabilecekleri olaylar, imtihanlar, sıkıntılar karşısında ne yapacaklarını, nasıl davranacaklarını, ne tür tepkiler vermeleri gerektiğini, nasıl bir ruh ve ahlak yapısı sergileyeceklerini, Allah'a karşı nasıl bir tavır ve üslup içinde olmaları gerektiğini tarif edip açıklamak. Her konuda müminlere yol göstermek.
- Müminlerin şevklerini artırmak.
- İnkar edenleri uyarıp doğru yola davet etmek ve bu davete uymayanların hüsranla biten sonlarını hatırlatmak.
- Kıyamete kadar Kuran'a uyan müminleri dünyada ve ahirette bekleyen güzel sonu müjdelemek.

Elbette bunları algılayacak akıl ve kavrayıştan yoksun olan kişiler de Kuran'ı bir hikaye kitabı gibi görür, kıssalardaki hikmetlere erişemezler. Bu kişilerin her türlü öğüt ve açıklamaya kapalı, sabit fikirli, algıları kitlenmiş kimseler oldukları ayetlerde şöyle belirtilir:

Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa biz, onu kavrayıp anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görseler, yine ona inanmazlar. Öyle ki, o inkâr etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir" derler. (Enam Suresi, 25)

Bu tür kişiler bu davranışlarıyla Kuran'a ya da İslam'a bir zarar veremezler. Kendileri her ne kadar Kuran'a zarar vermek, insanları dinden saptırmak ya da alıkoymak isteseler de, gerçekte yegane zararı farkında olmadan kendilerine verirler. Bu gerçek yukarıdaki ayetin devamında şöyle bildirilir:

Onlar, hem ondan alıkoyarlar, hem kendileri kaçarlar. Onlar, yalnızca kendi nefislerinden başkasını yıkıma uğratmazlar ama şuurunda değildirler. (Enam Suresi, 26)

İçinde bulundukları yanılgının farkına vardıklarında ise iş işten geçmiş, çok geç kalmışlardır, artık geri dönüş ve telafi imkanı yoktur. Bu durum ayette şöyle haber verilmektedir:

Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: "Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık." (Enam Suresi, 27)

Kuran'ı diğer İlahi kitapların bir kopyası, taklidi sanma

Kuran, Allah'ın tüm insanlara uyarıcı ve öğüt verici olarak indirdiği, kıyamete kadar geçerli olan tek hak kitaptır. Kuran'dan önce gönderilen kitaplar insanlar tarafından tahrif edilmiştir. Ancak Kuran, Allah tarafından korunmuştur. Bu gerçek "Hiç şüphesiz, zikri (Kuran'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz." (Hicr Suresi, 9) ayetiyle haber verilmiştir.

Kuran hakkında akılsızların öne sürdükleri asılsız iddiaların en yaygınlarından birisi de, Hz. Muhammed'in, Kuran'ı Kitab-ı Mukaddes'ten (Tevrat ve İncil) esinlenerek yazdığı yalanıdır. Bu, tamamen hayali ve hiçbir dayanağı olmayan iddianın temeli ise Kuran ile Kitab-ı Mukaddes arasındaki bazı benzerliklerdir.

Oysa benzerliklerin bulunması son derece doğal bir durumdur. Çünkü sonuçta hepsi (Tevrat ve İncil'in tahrif edilmiş bölümlerini ayrı tutarsak) Allah'ın sözüdür,

hepsinin mesajı aynıdır. Allah'ın varlığı, birliği, Allah'ın sıfatları, ahiret inancı, iman edenlerin, inkar edenlerin, münafıkların özellikleri, geçmiş ümmetlerin durumu gibi temel konular, öğütlenen ve sakındırılan hususlar, ahlaki ölçüler hiçbir devirde köklü olarak değişmeyen evrensel gerçeklerdir. Dolayısıyla önceki kitaplarda yer verilen bu konularla Kuran'da anlatılanlar arasında benzerlik ve paralellik bulunması hiç de yadırganacak bir durum değildir. Zaten Kuran'da da İslam dininin diğer dinlerden apayrı bir din olduğu iddiası yoktur. Benzerlik Kuran ayetlerinde de belirtilir:

Ve hiç şüphesiz, o (Kuran), geçmişlerin kitaplarında da vardır. İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi onlar için bir delil (ayet) değil mi? (Şuara Suresi, 196-197)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Andolsun, biz sizden önce kitap verilenlere ve sizlere: "Allah'tan korkup-sakının" diye tavsiye ettik... (Nisa Suresi, 131)

Dahası Kuran'ın kendisinde, gerçek Tevrat ve İncil'i doğrulayıcı bir kitap olduğu bizzat bildirilmektedir:

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kuran'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. (Maide Suresi, 48)

Kendinden önceki kitapları doğrulama özelliği sadece Kuran'a değil, diğer hak kitaplara da verilmiştir. Hz. İsa'ya gönderilen İncil de, kendisinden önce Hz. Musa'ya indirilen Tevrat'ı doğrulamaktadır. Bu gerçek Kuran'da şöyle haber verilir:

Onların (Peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (Maide Suresi, 46)

Bu, Allah'ın bir kanunudur ve bu kanun elbette ki Kuran için de geçerlidir. Kuran'da, diğer semavi dinlerin kitaplarında yer alan ortak konuların bir kısmından bahsedilmiştir. Hac Suresi'nin 26. ve 27. ayetlerinde hac ibadetinin Hz. İbrahim'le başladığı, Enbiya Suresi'nin 72. ve 73. ayetlerinde namaz ve zekatın Peygamberimizin döneminden önce de farz olduğu, Müminun Suresi 51. ayette diğer elçilere de salih amellerde bulunmalarının emredildiği bildirilmiştir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

Hani biz İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut." "İnsanlar içinde haccı duyur; gerek yaya, gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler." (Hac Suresi, 26-27)

Ona İshak'ı armağan ettik, üstüne de Yakub'u; her birini salihler kıldık. Ve onları, kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-fiilleri, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar bize ibadet edenlerdi. (Enbiya Suresi, 72-73)

Ey elçiler, güzel ve temiz olan şeylerden yiyin ve salih amellerde bulunun; çünkü gerçekten ben yapmakta olduklarınızı biliyorum. (Mü'minun Suresi, 51)

Buraya kadar anlattıklarımızdan, niçin Kuran'la önceki kitaplar arasında birtakım konu ve içerik benzerliklerinin bulunduğu ve bunun ne kadar doğal bir durum olduğu rahatlıkla anlaşılmaktadır. Dolayısıyla bu benzerliklerin bulunması Kuran'ı Peygamberimizin yazmadığını, tam tersine bütün semavi dinlerin kitaplarının aynı

kaynaktan geldiğini, yani Allah'ın sözü olduğunu kanıtlar. Bu da hem Kuran'da bildirilen, hem de akıl ve mantığın tasdik ettiği bir gerçektir.

Allah, Kuran'ın kendi katından indirilmiş hak kitap olduğunu ve bu gerçeği anlayamayan insanların durumunu ayetlerinde şöyle haber vermiştir:

Bu Kuran, Allah'tan başkası tarafından yalan olarak uydurulmuş değildir. Ancak bu, önündekileri doğrulayan ve kitabı ayrıntılı olarak açıklayandır. Bunda hiç şüphe yoktur, alemlerin Rabbindendir. Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir sure getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." Hayır, onlar ilmini kuşatamadıkları ve kendilerine henüz yorumu gelmemiş bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Zulmedenlerin nasıl bir sonuca uğradıklarına bir bak. (Yunus Suresi, 37-39)

Ayrıca, konunun bir diğer yönü daha vardır: Hz. Muhammed, hayatında Tevrat'ı veya İncil'i okumuş ya da araştırmış, onlar hakkında bilgi sahibi olmuş bir kimse değildi. Peygamberimizin daha önce bu kitapları okumaması, yazmaması, bir inceleme, hazırlık ya da çalışma yapmaması, kavminin de yakından şahit olduğu bir gerçekti. Bu konuda hiç kimsenin bir şüphesi yoktu. Öyle ki Kuran'da, inkarcılar için de çok açık ve bilinen bir gerçek olan Peygamberimizin bu özelliği, onlara karşı bir kanıt olarak belirtilmiştir:

Bundan önce sen hiç kitap okuyan değildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun. Böyle olsaydı, batılda olanlar kuşkuya kapılırlardı. (Ankebut Suresi, 48)

Hz. Muhammed (sav)'in bu özelliğinden dolayı, önceki ilahi kitaplar hakkında bilgisi olmayan ve bu dinlere mensup olmayan kimseler için kullanılan "ümmi" terimi Kuran'da, Peygamber Efendimiz için de kullanılmıştı. Ayet şöyledir:

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar... (Araf Suresi, 157)

Ümmi kelimesinin Kuran'da, Hıristiyan veya Yahudi olmayanlar anlamında kullanıldığı aşağıdaki ayetten anlaşılmaktadır:

Eğer seninle çekişip-tartışırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. (Al-i İmran Suresi, 20)

Görüldüğü gibi "ümmi" terimi ayette, kendilerine kitap verilenlerin dışında kalan kimseler hakkında kullanılmıştır. Buradan anlaşıldığı gibi Kuran'da, ümmi kelimesinin klasik yorumdaki, "okuma yazma bilmeyen" anlamında kullanılmadığı açıktır.

Tezat ve farklılıklar

Buraya kadar Kuran ile tahrif edilmiş İlahi kitaplar arasında benzerlikler bulunmasının mantığını açıkladık. Ancak, biraz inceleyen bir kimse için Kuran'la önceki kitapların tahrif edilmiş nüshaları arasındaki tezat ve farklılıklar, benzerliklerden çok daha fazla göze çarpar. Benzerlikleriyle olduğu kadar, önceki kitapların tahrif edilmiş yönleriyle olan farklılıkları ve bu tahrifatları düzeltmesi de Kuran'ın her kelimesiyle ilahi kitap olduğunun bir başka delilidir.

Önceki dinlerin kitapları pek çok yönden tahrif edilmiş ve orjinalliklerini kaybetmiş olduklarından, bu kitaplarda Kuran ayetleri ile çok farklı, çelişkili, hatta bazen Kuran ayetlerinin tam zıttı ifade ve mantıklar da bulunmaktadır. Kıssalarda da, çeşitli yerlerde Kuran'da aktarılan bilgilerden farklılıklar vardır.

Bu kitaplar bilgi, mantık ve öğreti açısından tahrif edildikleri gibi, üslup ve kurgu olarak da tahrif edilmişler ve ilahi kitaptan çok mistik hava taşıyan birer dinler tarihi kitabı şekline sokulmuşlardır. Örneğin Tevrat'ın ilk kitabı olan Tekvin, yaratılışın başlangıcından Hz. Yusuf'un vefatına kadar İsrailoğulları'nın tarihini anlatır. Bu tarihsel anlatım Tevrat'ın diğer kitaplarında da genel olarak hakimdir.

Aynı şekilde resmi dört İncil'in (Matta, Markos, Luka, Yuhanna) giriş kısımlarına dikkat edildiğinde temel konunun Hz. İsa'nın hayat hikayesi olduğu dikkat çeker. Dört İncil'de de Hz. İsa'nın hayatı, söylediği sözler ve yaptığı fiiller hakimdir.

Oysa Kuran'ı açtığımızda bunlardan bambaşka bir üslup karşımıza çıkar. Daha ilk sure olan Fatiha'dan itibaren dosdoğru olan bir dine davet vardır. Kuran baştan sona incelendiğinde de en temel konu olarak, Allah'ın tüm noksan sıfatlardan tenzih edildiği ve insanların şirkten arınarak sadece Allah'a teslim olmalarının emredildiğini görürüz.

Fakat bugün mevcut olan tahrif edilmiş Tevrat'ta, Allah'a birçok noksan sıfat, insani vasıf (Allah'ı tenzih ederiz) isnad edilir. Örneğin Tevrat'taki Hz. Nuh kıssasında Allah'ın sıfatları hakkında inanılmaz hezeyanlar bulunur. Yorulmak, pişman olmak, sükun bulmak gibi ve burada tekrar etmeyi dahi uygun bulmadığımız birçok beşeri özellik Tevrat'ta Allah'a isnad edilmiştir. Yine Tevrat'ta, (Allah'ı tenzih ederiz) insan gibi gezen, dolaşan, kavga eden, öfke duyan bir varlık tasvir edilerek, Allah'a büyük bir iftirayla iftira edilmiştir.

Bu nedenle, bazı Yahudilerin Allah hakkında yalan ve iftira uydurmaları konusunda Kuran'da açık uyarılar yer alır. Bu iftiralardan birisi de Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder." (Maide Suresi, 64)

Genel olarak ele alındığında yine Kuran, tahrif edilmiş Tevrat'ın aksine sadece bir milletin değil, birçok kavmin çeşitli devirlerde çöküşünü, yükselişini ele alması ve kendisine tebliği ulaşan tüm insanları ayetlerinden sorumlu tutması açısından da diğerlerinden farklı, evrensel bir kitaptır. Diğer kitaplar ise zaman içinde insanlar tarafından tahrif edilmiş, asıllarından uzaklaştırılmış oldukları için bu özelliğe sahip değillerdir.

Kuran'a kaynak teşkil ettiği iddia edilen İncil'deki Hıristiyanlığın birtakım temel inançları da Kuran'da açık bir şekilde reddedilmiştir. Bunların en başında, Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğu (teslis) inancı gelir. Bu inanç Kuran'da, Allah'a karşı yapılan açık bir iftira olarak değerlendirilmiştir:

"Rahman çocuk edinmiştir" dediler. Andolsun, siz oldukça çirkin bir cesarette bulunup-geldiniz. Neredeyse bundan dolayı, gökler paramparça olacak, yer çatlayacak ve dağlar yıkılıp göçüverecekti. Rahman adına çocuk öne sürdüklerinden (ötürü bunlar olacaktı.)

Rahman'a çocuk edinmek yaraşmaz. Göklerde ve yerde olan (herkesin ve herşeyin) tümü Rahman'a, yalnızca kul olarak gelecektir. (Meryem Suresi, 88-93)

Yine Hıristiyanlığın temel inançlarından olan Hz. İsa'nın Yahudiler tarafından çarmıha gerilerek öldürüldüğü iddiası, Kuran'da tamamen reddedilir. Yahudilerin Hz. İsa'yı öldüremedikleri, onun yerine ona çok benzeyen birini öldürdükleri, Hz. İsa'nın ise göğe yükseltildiği bildirilir.

Sonuç olarak genel bir kıyaslama yaparsak; Kuran'ın insanları davet ettiği önemli gerçek, Allah'ın birliği, Allah'tan başka ilah olmadığı ve O'nun bütün olumsuz ve eksik vasıflardan uzak olduğudur. Kuran'ın her kıssasında, her haberinde, her ayetinde bu önemli gerçekler insanlara hatırlatılır. Aynı şekilde Kuran'daki her kıssada Müslümanlar için bir öğüt, ibret ya da haber niteliği taşıyan ifadeler ve bilgiler vardır.

Bütün bunlar Kuran'ın, her ayetiyle, saf İlahi vahiy olduğunun açık birer göstergesidir.

Kuran'daki bilimsel gerçeklerin eski medeniyetlerin bilgilerinden derlendiği yanılgısı

Kuran'ı akılsızca değerlendirenler tarafından öne sürülen bir diğer iddiaya daha değinmek gerekir. Kuran'da yer alan bilimsel konulardaki haberlerin, dönemin bilim anlayışından yüzyıllarca ileride olduğunu önceki bölümlerde de ifade etmiştik. Bu, başlı başına Kuran'ın çok büyük bir mucizesidir. Bu gerçeği açıkça görmelerine rağmen inkarda ısrar edenler, bu ilahi mucizeyi insanlardan saklama çabasıyla Peygamber Efendimizin Kuran'daki bilimsel bilgileri dönemin ileri medeniyetlerinin kaynaklarından derlediğini öne sürerler.

Söz konusu iddiaya göre Peygamberimiz, Kuran içinde bahsedilen astronomi, embriyoloji, tıp gibi kavramları eski medeniyetlerin bilgilerinden almıştır. Örneğin astronomi ile ilgili bilgileri Sümer kayıtlarında bulmuş, tıp bilgisini ise eski Mısır papirüslerinden alarak Kuran'a geçirmiştir.

Bu iddianın birçok yönden geçersiz olduğu açıktır. Öncelikle, Hz. Muhammed'in tüm hayatı boyunca böyle bir araştırmaya girmediği herkesçe bilinmektedir. Bunun aksini iddia eden de çıkmamıştır. Peygamberimizin tarihteki gelişmiş uygarlıkların lisanlarını bilmediği bellidir.

Öte yandan, o dönemde böyle bir araştırmanın içine girmek isteyen herhangi bir kişi, büyük zorluklarla kaşılaşırdı. Şüphesiz ki 7. yüzyıl Arabistanı'nda büyük kütüphaneler, yazılı basın, kitapçılar veya internet ağı gibi bilgiye erişimi kolaylaştıran imkanlar mevcut değildi. Bugünün şartlarında bile, örneğin eski Mısır'ın embriyoloji bilgisini araştırmak isteyen bir insanın işi kolay değildir. Mısır uygarlığının kuruluşu günümüzden yaklaşık 5000 yıl öncelerine dayanır. Eski zamanlardan bugüne ulaşan yazılı kaynaklar kısıtlıdır, üstelik bunların hepsinin tercümeleri de mevcut değildir. Tercüme edilebilenler ise, son derece özel bilgiler içerdiklerinden her yerde bulunmazlar. Ayrıca bu tercümeleri kavrayabilmek ve yorumlayabilmek için çok detaylı bir tarih bilgisine de vakıf olmak şarttır. Kısacası böyle bir araştırma günümüz şartlarında bile son derece zordur.

Kaldı ki, eski medeniyetlerden miras kalan tüm bilgilerin hepsinin doğru ve sağlıklı oldukları gibi bir durum da söz konusu değildir. Aralarında pek çok yanlış bilgiler, batıl inanışlar, hurafeler de bulunmaktadır. Eğer akılsızların iddia ettikleri gibi Kuran'ın bilimsel ayetlerinin eski medeniyetlerin kültürlerinden derlenmesi gibi bir durum olsaydı, elbette aralarında yanlış ya da tutarsız bilgilerin de bulunması gerekirdi. Oysa, Kuran bu tür eksikliklerden münezzehtir. İçindeki bilimsel ayetlerin hepsinin modern bilim tarafından yüzde yüz doğru oldukları ortaya konmuştur. Bu açık gerçek, "Onlar hâlâ Kuran'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı." (Nisa Suresi, 82) ayetinde de vurgulanmaktadır.

Bu nedenle Kuran'daki bilimsel ayetlerin, Peygamber tarafından başka medeniyetlerin kaynaklarından alındığı iddiası da, diğer iddialar gibi tamamen dayanaksızdır. Böyle insanların varlığı ve onlara verilmesi gereken cevap Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

İnkar edenler dediler ki: "Bu (Kuran) olsa olsa ancak onun uydurduğu bir yalandır, kendisi düzüp uydurmuş ve ona bir başka topluluk da yardımda bulunmuştur." Böylelikle onlar, hiç şüphesiz haksızlık ve iftira ile geldiler. Ve dediler ki: "Bu, geçmişlerin uydurduğu masallardır, bir başkasına yazdırmış olup kendisine sabah akşam okunmaktadır." De ki: "Onu, göklerde ve yerde gizli olanı bilen (Allah) indirmiştir. Doğrusu O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (Furkan Suresi, 4-6)

Kuran Araplara indirilmiştir yanılgısı

İnkarcıların, insanları Kuran'dan koparmak ve uzaklaştırmak için öne sürdükleri hezeyanlardan biri de Kuran'ın sadece Araplar'a indirildiği ve Kuran'a uymaktan sorumlu olanın yalnızca Araplar olduğu iddiasıdır. Ancak Kuran'ı bir kez okumuş kimse bile böyle bir iddianın ne kadar saçma ve yersiz olduğunu rahatlıkla fark edecektir.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in tüm insanlığa gönderilmiş kutlu bir Peygamber olduğu ve Kuran hükümlerinden kıyamete kadar tüm insanların sorumlu olduğu pek çok ayette vurgulanmıştır. Bunlardan birkaçını burada vermemiz üstteki iddianın anlamsızlığını göstermek için yeterlidir:

Biz seni ancak bütün insanlığa bir müjde verici ve uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar. (Sebe Suresi, 28)

De ki: Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (Peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnızca O'nundur. (A'raf Suresi, 158)

İnkarcılar, bilgisiz insanların kafalarını karıştırmak ve fitne çıkarmak için uydurdukları bu iddiayı aşağıdaki Kuran ayetine dayandırmaya çalışırlar:

Biz her elçiyi, kendi kavminin dilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın. Böylece Allah dilediğini şaşırtıp saptırır, dilediğini hidayete erdirir. O üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (İbrahim Suresi, 4)

Ayet çok açıktır. Elçinin gönderildiği toplum hangi dili konuşuyorsa elçi de aynı dili konuşmaktadır. Bu tarih boyunca böyle olmuştur. Ancak bu şekilde elçiler Allah'ın vahyini çevrelerindeki insanlara eksiksiz ve kusursuzca aktarabilirler. Bu sebeple elçiye

vahyedilen kitap da elçinin ve kavminin dilinde gönderilmektedir. Bundan daha doğal bir şey olamaz.

Ancak inkarcılar her ne olursa olsun dine uymamak için bu tür bahaneler öne sürerler. Onların bu ters mantıkları Kuran'da, şöyle haber verilmiştir:

Eğer biz onu Acemi (Arapça olmayan bir dilde) olan bir Kur'an kılsaydık, herhalde derlerdi ki: "Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana, Acemi (Arapça olmayan bir dil)mi?" De ki: "O, iman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kuran), onlara karşı bir körlüktür. İşte onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir." (Fussilet Suresi, 44)

İlahi vahyin kusursuz ve eksiksiz olarak insanlığa aktarılması ayrıca dinin temellerinin sağlam olarak atılmasını güçleştirecek iletişim sorunlarının doğmaması açısından Peygamber, kavmi ve kitabı arasında böyle bir uyum olması zorunludur. Elbette ki bu durum başka kavimlere mensup kimselerin Kuran'dan sorumlu olmadıklarını göstermez. Kuran'ın anlamı her milletin kendi dilinde rahatlıkla tefsir edilebilir, açıklanabilir ve hükümleri anlaşılabilir. Nitekim öyle de olmuştur. Bu durum dinin öğrenilmesini ve uygulanmasını engelleyen bir durum değildir.

Allah'ın Kendi Zatı için "Biz" hitabını kullanmasını yanlış yorumlama

Allah Kuran'ın birçok yerinde Kendi Zatı için "Biz" tabirini kullanmaktadır. Buna örnek birkaç ayet şöyledir:

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz, öyle mi? (Bakara Suresi, 87)

Kendi nefsini aşağılık kılandan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, Biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de O salihlerdendir. (Bakara Suresi, 130)

Akledemeyen bazı kimseler, Kuran'da Allah'ın Kendi Zatı için kullandığı "Biz" hitabının çoğul anlamda kullanıldığını sanarak, kendilerince bu sözcüğün kullanılmasının Allah'tan başka ilah olmamasıyla çelişki gösterdiğini iddia ederler.

Böylece kendilerince çok büyük bir gerçeği tespit ettiklerini zannederler. Halbuki, son derece yüzeysel ve cahilce bir yaklaşımdan kaynaklanan bu yanılgının açıklaması çok basittir.

Arapça'da "biz" zamiri yalnızca çoğul anlamı vermek için değil, büyüklük, heybet, azamet, yücelik, üstün makam ve mevkiyi vurgulamak amacıyla tekil şahıslar için de kullanılır. Kuran'da Allah için kullanılan "Biz" sözcüğü de bu anlamda kullanılmıştır.

"Biz" sözcüğünün Arapça'daki bu kullanımındaki mantık, Türkçe'de ve diğer birçok yabancı dilde "siz" sözcüğünün, çoğunluk belirtmek için değil, karşıdaki bir kişi için nezaket maksadıyla kullanılmasına benzer bir mantıktır.

Kuran'ın en önemli ve temel mesajı Allah'tan başka hiçbir ilahın olmadığı ve yalnızca O'na kulluk edilmesi gerektiğidir. Kuran'ın pek çok ayetinde Allah'tan başka ilah olmadığı gerçeği defalarca vurgulanır, bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz bu, gerçek bir olayın haberidir. Allah'tan başka ilah yoktur. Ve şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (Al-i İmran Suresi, 62)

De ki: "Ben, yalnızca bir uyarıcıyım. Bir olan, kahreden Allah'tan başka bir ilah yoktur." (Sad Suresi, 65)

Şu halde bil; gerçekten, Allah'tan başka ilah yoktur... (Muhammed Suresi, 19)

Dolayısıyla, Kuran'ın birçok yerinde Allah'ın Zat'ı için kullanılan "Biz" sözcüğünün çoğul anlamda kullanılmadığı, yüceltmek, saygınlık ve kudsiyet ifade etmek için kullanıldığı açıktır.

Gerçekte bu sözcüğün kullanılmasındaki hikmeti anlamak için Arapça'daki bu özel kullanımı bilmeye dahi gerek yoktur. Biraz akletme ve düşünme kabiliyeti olan herkes bu kelimenin seçilmesindeki inceliği kolaylıkla görebilir. Bunu kendilerince bir açmaz, itiraz konusu olarak görenlerin durumu, Kuran ayetleri hakkında tartışanların akıl, kavrayış ve zeka seviyelerinin düşüklüğünü göstermesi açısından önemli bir örnektir.

Kuran'da verilen örnekleri anlayamama

Kuran, ancak akleden, düşünen, samimi insanların anlamını kavrayabileceği bir kitaptır. Bu özelliklere sahip olmayan, yani akledemeyen, düşünmeyi bilmeyen, art niyetli insanlar Kuran'ı bir türlü idrak edemez, sırlarına, inceliklerine erişemezler. Kuran'da öğüt ve ders amacıyla verilen örnekler için de aynı durum söz konusudur. Bir

ayette inkar edenlerin Kuran'da verilen örnekleri kavrayamadıkları, hatta bu tür örneklerin onlar için bir sapma vesilesi olduğundan bahsedilir:

Şüphesiz Allah, bir sivrisineği de, ondan üstün olanı da, örnek vermekten çekinmez. Böylece iman edenler, kuşkusuz bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler; inkâr edenler ise, "Allah, bu örnekle neyi amaçlamış?" derler. Bununla birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayete erdirir. Ancak O, fasıklardan başkasını saptırmaz. (Bakara Suresi, 26)

İman eden bir kimse ayette konu olan sivrisinek örneğinin, Allah'ın yaratmasındaki üstünlüğün bir kanıtı olarak verildiğini hemen anlar. Bu bir santimetrelik küçücük böcek, Allah'ın kusursuz ve eşsiz yaratışının bir örneğidir. En gelişmiş teknolojik cihazlardan, bilgisayarlardan çok daha kompleks sistemlere, mekanizmalara ve yapılara sahiptir. (Detaylı bilgi için bkz. Sivrisinek Mucizesi, Harun Yahya) Yaratıldığından bu yana hiç değişmeden günümüze kadar gelmiştir. Allah, bu mucizevi canlıyı Kuran'da Kendi yaratmasının üstünlüğüne örnek vermektedir. Müminler de bu örnekten tek bir sivrisineğin dahi Allah'ın sonsuz ilmini ve gücünü hissetmeye, düşünmeye açılan bir kapı olduğunu anlarlar. Etraflarındaki her yaratığa aynı hikmet gözüyle bakmayı öğrenirler. İnkar eden akılsızlar ise ayetin ifadesiyle, "Allah, bu örnekle neyi amaçlamış?" diyerek şaşırıp kalırlar.

Kuran'daki tekrarları anlayamama

Kuran'daki tekrarlar da akıl erdiremeyen kimselerin hikmetini kavrayamadıkları konulardandır. Kuran'ın çeşitli yerlerinde aynı veya benzer ayetlerin ya da konuların tekrarlandığı görülür. Farklı kıssaların, misallerin, öğütlerin arasında, Allah'ın varlığı, birliği, tevekkül, teslimiyet, dünya hayatının geçiciliği, Allah'ı zikretmenin önemi, şükür, infak gibi dinin temel konularına sık sık değinilir. Kimi zaman, bu konularla ilgili bir ayetin, kelimesi kelimesine aynen başka bir yerde geçtiği bile görülür.

Bunun birçok hikmeti vardır. Sık sık vurgulanması gereken önemli konuların değişik vesilelerle tekrarlanması, hatırlatılması insanların zihinlerinde, kalplerinde daha sağlam yer etmelerini, kalıcı etki yapmalarını sağlar. Ayrıca bu hayati konuların birbirinden farklı örnekler, kıssalar içinde tekrarlanması da konuların her yönüyle, çok boyutlu ve derinliğine algılanmasına yardımcı olur.

Kuran'daki ayet tekrarlarının en belirginlerinden birisi de Rahman Suresi'ndeki, "Şu halde Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?" ayetidir. Bu ayet, 78 ayetli surede, yaklaşık bir veya iki ayet arayla tam 31 kere tekrarlanır. Allah'ın, cennetteki güzellikleri sıralarken, bunun çok büyük bir lütuf ve nimet olduğunu insanların hakkıyla idrak edebilmeleri, Allah'ın sonsuz ikramı karşısında kayıtsız kalmayıp gereken şükrü ve

tefekkürü yapabilmeleri açısından son derece hikmetli bir tekrardır bu. Her tekrar kalpteki saygı dolu hayranlığı ve heybeti bir kat daha pekiştirir. Böylece, samimi ve vicdanlı bir kimsenin kalbine verilmek istenen his en mükemmel bir biçimde aktarılmış olur.

Kuran'ın üslubunu anlayamama

Kuran'daki her ayet Allah'ın sonsuz hikmetinin bir tecellisi olduğu için içerdiği her konu, olabilecek en özlü ve en mükemmel biçimde açıklanmıştır. Kimi yerde bir konu en ayrıntılı ve detaylı biçimde açıklanmış, kimi yerde ise en anlaşılabilecek, kısa ve sade anlatım kullanılmıştır. Örneğin bazı ayetlerde müminlerin, meleklerin ya da başka üçüncü şahısların aktarılan sözleri veya duaları kimi zaman herhangi bir giriş ifadesi kullanılmadan doğrudan verilir. İman edenler de bu sözlerin aktarılmasındaki hikmeti görür ve anlarlar.

Ne var ki, Kuran'daki bu üslup bazı akledemeyen kişilerin anlamakta güçlük çektikleri bir üsluptur. Kuran Allah'ın sözü olduğuna göre onda başkalarının sözlerinin yer almasının kendilerince çelişkili bir durum olduğunu düşünürler. Oysa bütün bu sözler müminler için bir ders, örnek ve ibret niteliği taşır. Kuran'da yer alan bu ifadeleri aktaran Allah'tır. Dolayısıyla hepsi Allah'ın sözüdür.

Örneğin, Kuran'ın ilk suresi olan Fatiha Suresi'nin son dört ayeti müminlerin duasıdır. Ayetler şöyledir:

Biz yalnızca Sana ibadet eder ve yalnızca Sen'den yardım dileriz.
Bizi doğru yola ilet;
Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna,
Gazaba uğrayanların ve sapmışlarınkine değil. (Fatiha Suresi, 4-7)

Bu suretle, Allah müminlerin yapabilecekleri en güzel dua şeklini doğrudan Kuran'ın başında aktarmıştır. Bu duanın başında, "aşağıdaki gibi dua edin" şeklinde veya benzeri bir giriş açıklaması yer almaz, çünkü durum son derece açıktır. Benzer bir başka örnek Bakara Suresi'nin son ayetindeki müminlerin duasıdır. Müminler Allah'a şöyle dua ettikleri ayette haber verilmektedir:

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (Bakara Suresi, 286)

Akıl sahibi her insan bu ayetlerde Allah'ın müminler için örnek bir dua şekli aktardığını rahatlıkla görür ve anlar, ona göre de dua eder. Akledemeyen ise bu inceliği göremez ve rahatlıkla şeytanın telkinlerine kapılır bir hale gelir.

Altı günde yaratılış konusu

Kuran'ın çeşitli yerlerinde evrenin 6 günde yaratıldığı belirtilmektedir. Yalnızca bir yerde, yaratılışın çeşitli aşamalarından bahsedilirken bu aşamalarla ilgili belirtilen müstakil sürelerin toplamının 8 günü verdiği dikkat çeker. Bu ayetlerdeki çok açık bir mantığı kavrayamayan akılsız kimseler Kuran'ın her yerinde yaratılışın 6 günde olduğunun belirtilmesi ile buradaki ayetlerde bildirilen sürelerin toplamının 8 günü vermesinin güya bir çelişki olduğunu iddia ederler. Ayetler şöyledir:

De ki: "Gerçekten siz mi yeri iki günde yaratanı inkâr ediyor ve O'na birtakım eşler kılıyorsunuz? O, alemlerin Rabbidir."

Orda (yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için eşit olmak üzere ordaki rızıkları dört günde takdir etti.

Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler.

Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir. (Fussilet Suresi, 9-12)

Yukarıdaki ayetlerde bildirilen gün sayıları birbiriyle toplanırsa 8 gün verir. Oysa Yunus Suresi'nin 3. ayetinde ve daha başka ayetlerde yerin, göklerin ve ikisi arasındakilerin 6 günde yaratıldığı belirtilmektedir. Bu durum, konuya hiç aklını yormadan, düşünmeden, dikkatini vermeden yüzeysel bir biçimde yaklaşan bir kimse için anlaşılmaz görünebilir. Zaten üstteki ayetler, Kuran'a, açık arama, çelişki bulma amacıyla yaklaşan pek çok kişinin ilk sırada kullandığı ayetlerdendir.

Oysa, söz konusu ayetler dikkatli ve hikmetli bir gözle okunduğunda ortada hiçbir çelişki olmadığı görülür. Ayetlerde verilen sürelere dikkat edildiğinde karşımıza şöyle bir tablo çıkar:

- Yeryüzünün yaratılmaya başlamasından, orada rızıkların hazır hale gelmesine yani canlı yaşamına uygun ortamın oluşup, bitkilerin ve hayvanların yaratılmasına kadar geçen zaman 4 gündür.

- Bu sürecin başlangıcı olan, yeryüzünün tüm evrenle birlikte oluşmaya başlayıp ana şeklini alması, kısaca dünyanın yaratılması ise bu dört günün ilk 2 gününü kapsar. Yani bu iki gün ilk dört günden ayrı bir zaman zarfı değil, bir sonraki ayette belirtilen dört günün içindeki ilk iki gündür.

- 11 ve 12. ayetlerde ise oluşmakta olan göğün 2 gün içinde düzenlenmesi anlatılır. Sonuçta tümü diğer ayetlerde bildirilen 6 güne tamamlanır.

Kısaca ayet, bütün evrenin toplam 6 günlük yaratılış sürecinin içindeki, iç içe geçmiş evrelerin her birinin müstakil sürelerini açıklamaktadır.

Burada belirtilmesi gereken önemli bir nokta ayetlerde geçen "gün" kavramının bildiğimiz 24 saatlik bir gün anlamında değil, farklı evreler, aşamalar anlamında kullanıldığıdır.

"Haman" ismi hakkındaki spekülasyonlar

Kuran'da kendilerince tutarsızlık bulmaya çalışanların öne sürdükleri iddialardan biri de, ayetlerde Firavun'un adamlarından biri olarak geçen "Haman" hakkındadır.

Tevrat'ta Hz. Musa'nın hayatını anlatan bölümde, Haman'ın adı hiç geçmez. Fakat Haman ismi İncil'de, Hz. Musa'dan yaklaşık 1100 sene sonra yaşamış ve Yahudilere zulmetmiş bir Babil kralının yardımcısı olarak geçmektedir.

İşte Kuran'ı Peygamberimizin Tevrat ve İncil'den bakarak yazdığını iddia edenler, Hz. Muhammed'in bu kitaplarda anlatılan bazı konuları Kuran'a yanlış aktardığı gibi bir safsatayı ortaya atarlar.

Oysa bu iddianın tümüyle dayanaksız olduğu Mısır hiyeroglifinin bundan yaklaşık 200 yıl önce çözülüp, Eski Mısır yazıtlarında "Haman" isminin bulunmasıyla ortaya çıkmıştır.

O zamana kadar Eski Mısır dilinde yazılmış kitabeler ve yazılar okunamıyordu. Eski Mısır dili hiyeroglifti ve çağlar boyunca bu dil varlığını sürdürdü. Fakat MS 2. ve MS 3. yüzyılda Hıristiyanlığın yayılması ve kültürel etkisiyle Mısır, dinini olduğu gibi dilini de unuttu, yazılarda hiyeroglif kullanımı azaldı ve sona erdi. Hiyeroglif yazısının kullanıldığı bilinen en son tarih MS 394 yılına ait bir kitabedir. Bundan sonra bu dil unutuldu ve bu dilde yazılmış yazıları okuyabilen ve anlayabilen kimse kalmadı. Ta ki bundan yaklaşık iki yüzyıl öncesine dek…

Eski Mısır hiyeroglifi 1799 yılında, Rosetta Stone adı verilen MÖ 196 tarihine ait bir kitabenin bulunmasıyla çözüldü. Bu tabletin özelliği üç farklı yazıyla yazılmış olmasıydı: Hiyeroglif, demotik (hiyeroglifin el yazısı şekli) ve Yunanca. Yunanca metinin de yardımıyla tabletteki Eski Mısır yazısı çözülmeye çalışıldı. Tabletin tüm çözümü, Jean-Françoise Champollion adlı bir Fransız tarafından tamamlandı. Böylece unutulan bir dil ve bu dilin anlattığı tarih aydınlanmış oldu. Bu sayede Eski Mısır uygarlığı, onların dinleri ve sosyal yaşantıları hakkında birçok şey öğrenildi.

Hiyeroglifin çözümüyle konumuzu da ilgilendiren çok önemli bir bilgiye daha erişilmiş oldu: "Haman" ismi gerçekten de Mısır yazıtlarında geçiyordu. Viyana'daki Hof Müzesi'nde bulunan bir anıt üzerinde bu isimden söz ediliyordu. Aynı yazıtta Haman'ın Firavun'a olan yakınlığı da vurgulanıyordu. *(Walter Wreszinski, Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien, 1906, J C Hinrichsche Buchhandlung)*

Tüm yazıtlara dayanılarak hazırlanan, Yeni Krallıktaki Kişiler sözlüğünde ise Haman'dan "Taş ocaklarında çalışanların başı" olarak bahsedilmektedir. *(Hermann Ranke, Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen, Verlag Von J J Augustin in Glückstadt, Band I,1935, Band II, 1952)*

Gerçekten de ortaya çıkan sonuç müthiş bir gerçeği ifade ediyordu. Haman Kuran'a karşı çıkanların aksine, Kuran'da geçtiği gibi Hz. Musa zamanında Mısır'da yaşayan bir kişiydi ve Kuran'da bahsedildiği gibi Firavun'a yakın ve inşaat işleriyle ilgili bir kişiydi.

Nitekim Kuran'da, Firavun'un kule yapma işini Haman'dan istemesini aktaran ayet de bu arkeolojik bulguyla tam bir mutabakat içindeydi:

Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (Kasas Suresi, 38)

Sonuçta, Eski Mısır yazıtlarında Haman'ın adının bulunması Kuran aleyhinde birtakım zorlama iddialar getirenlerin bir iddiasını daha boşa çıkarmakla kalmayıp

Kuran'ın gerçekten Allah katından olduğunu da bir kez daha ortaya koyuyordu. Zira Kuran Peygamberimizin devrinde ulaşılması ve çözülmesi mümkün olmayan bir tarihi bilgiyi mucize şeklinde bize aktarmaktaydı.

Nuh Tufanı hakkındaki spekülasyonlar

Kuran'da aktarılan Nuh Tufanı da inkar edenlerin akıl erdiremedikleri ve dolayısıyla reddettikleri konular arasındadır. Nuh Tufanı'nın varlığını inkar edenler, bu iddialarına delil olarak dünya çapında bir tufanın gerçekleşmesinin teknik olarak imkansız olduğunu söylerler. Buradan da yola çıkarak, böyle bir olayı doğrulayan Kuran'ın Allah sözü olamayacağını iddia ederler.

Oysa bu iddia, Allah'ın indirdiği ve tahrif edilmemiş tek kutsal kitap olan Kuran-ı Kerim için geçerli değildir. Çünkü Kuran'da Tufan olayı, Tevrat'ta ve çeşitli kültürlerde geçen Tufan anlatımlarından çok daha farklı bir biçimde ele alınır.

Tahrif edilmiş olan Tevrat'ta bu tufanın evrensel olduğu ve tüm dünyayı kapladığı söylenir. Oysa Kuran'da Tufan'ın evrensel olduğu şeklinde bir ifade yoktur. Aksine ilgili ayetlerden Tufan'ın yöresel olduğu ve tüm dünyanın değil, sadece Hz. Nuh'u yalanlayan kavmin cezalandırıldığı anlaşılmaktadır.

Tıpkı Ad kavmine gönderilen Hz. Hud (Hud Suresi, 50) veya Semud Kavmi'ne gönderilen Hz. Salih (Hud Suresi, 61) ve diğer Peygamberler gibi Hz. Nuh da yalnızca kendi kavmine gönderilmiştir ve Tufan da Hz. Nuh'un kavmini ortadan kaldırmıştır:

Andolsun, Biz Nuh'u kavmine gönderdik. (Onlara) 'Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıp korkutucuyum. Allah'-tan başkasına kulluk etmeyin. Ben size (gelecek olan) acıklı bir günün azabından korkarım' dedi. (Hud Suresi, 25-26)

Helak olanlar Hz. Nuh'un tebliğini hiçe sayan ve isyanda direten kavimdir. Bu konudaki ayetler hiçbir tartışmaya meydan vermeyecek kadar açıktır:

Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları da suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi. (A'raf Suresi, 64)

Böylece onu ve onunla birlikte olanları katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların da kökünü kuruttuk. (A'raf Suresi, 72)

Görüldüğü gibi Kuran'da tüm dünyanın değil, sadece Nuh kavminin helak edildiği bildirilmektedir. Ayetler bu kadar açıkken hala Kuran'da Nuh Tufanı'nın evrensel olarak

geçtiğini iddia etmenin cahil kesimleri aldatmaya, onların aklını karıştırmaya çalışmaktan başka amacı yoktur.

Tahrif edilmiş ve insanlar tarafından içlerine pek çok hikaye ve efsane karıştırılmış olan Tevrat ve İncil'deki mantıksızlıkların, hurafelerin hiçbirinin Kuran'da yer almaması, hatta bunların düzeltilmiş gerçek hallerinin aktarılması da Kuran'ın bütünüyle Allah katından gönderilen bir Kitap olduğunu kanıtlamaktadır.

Kuran'da Tufan olayından evrensel olarak bahsedilmesi bir diğer açıdan da mümkün değildir: Çünkü Allah, herhangi bir kavme elçi gönderilmedikçe, o kavmin helak edilmeyeceğini söylemektedir. Helak için, kavmin kendisine uyarıcı-korkutucu gelmiş olması ve bu uyarıcının yalanlanmış olması gerekmektedir. Kasas Suresi'nde şöyle denilir:

Senin Rabbin, 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe şehirleri yıkıma uğratıcı değildir. Ve Biz, halkı zulmeden şehirlerden başkasını da yıkıma uğratıcı değiliz. (Kasas Suresi, 59)

Yine bir başka ayette de "Kim hidayete ererse, kendi nefsi için hidayete erer; kim de saparsa kendi aleyhine sapar. Hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz, bir elçi gönderinceye kadar (hiçbir topluma) azab edecek değiliz." (İsra Suresi, 15) buyrulmaktadır.

Ayetlerden anlaşılacağı üzere kendisine uyarıcı gönderilmeyen bir kavmin helak edilmesi, Allah'ın kanununa aykırıdır. Bir uyarıcı olan Hz. Nuh ise sadece kendi kavmine gönderilmiştir. Bu sebeple Allah, uyarıcı gönderilmemiş olan kavimleri değil, sadece Hz. Nuh'un kavmini helak etmiştir.

Tufan hakkındaki bir başka tartışma konusu ise, suların bölgedeki bütün yükseltileri, dağları kaplayacak kadar yükselip yükselmediği konusundadır. Bilindiği gibi Kuran'da, geminin Tufan sonrası "Cudi"ye oturduğu bildirilmektedir. "Cudi" kelimesi kimi zaman özel bir dağ ismi olarak alınır, oysa kelime Arapça'da "yüksekçe yer, tepe" anlamına gelmektedir.

Ayrıca "cudi" kelimesinin bu anlamından, suların ancak belirli bir yüksekliğe eriştiği, karayı bütünüyle kaplamadığı anlaşılmaktadır. Yani Tufan'ın muharref Tevrat'ta ve diğer efsanelerde anlatıldığı gibi tüm yeryüzünü ve yeryüzündeki tüm dağları yutmadığı, sadece belirli bir bölgeyi kaplamış olduğunu Kuran'dan öğrenmekteyiz.

Ayrıca Tufan'ın gerçekleştiği düşünülen arkeolojik bölgede yapılan kazılar da, Tufan'ın tüm dünyayı kaplayan evrensel bir olay değil, Mezopotamya'nın bir bölümünü etkisi altına almış olan çok geniş bir afet olduğunu göstermektedir. (Geniş bilgi için yazarın, "Kavimlerin Helakı" isimli kitabına başvurulabilir.)

SONSÖZ

Bu kitapta Kuran'ı anlayamamanın ve yanlış anlamanın temel nedenlerini inceledik. İmandan uzak kimselerin Kuran'daki çeşitli konularla ilgili öne sürdükleri akılsızca itirazlardan, yaptıkları saçma yorumlardan bazı örnekleri ele aldık. Bundaki amacımız, bu itirazların cevaplarını vermekle birlikte asıl olarak, imandan ve samimiyetten uzak kimselerin nasıl en basit konuları dahi akledemeyecek, idrak edemeyecek hale düştüklerini gözler önüne sermekti.

Şunu unutmamak gerekir ki, akılsız bir kimsenin İslam ve Kuran hakkında içine düşeceği çelişkilerin, tutarsızlıkların sonu yoktur. Çünkü Kuran, samimiyet ve onun getirdiği akıl ile anlaşılacak bir üslupta indirilmiştir, yani Kuran'ı anlamada ölçü samimiyet ve akıldır. Bu nedenle akıldan yoksun bir kimsenin Kuran hakkında getirdiği yorumların, itirazların saçmalığına şaşırmak anlamsızdır.

Mümin karşısındakinden de kendisi gibi bir akıl ve anlayış beklediğinden son derece akılsız ve mantıksız yorumlar karşısında doğal olarak şaşırabilir. Fakat Allah Kuran’da bize iman etmeyenlerin akıl ve anlayış konusunda bir nasipleri olmadığını bildirmiştir. Bu yüzden Kuran’a uygun olarak bakıldığında iman etmeyenlerin akılsızca yorumları bir şaşkınlık konusu olmaktan çıkar, bir ibret konusu, bir iman hakikati haline dönüşür.

Kuran Allah'ın hak Kitabıdır ve apaçık ortadadır. Hiçbir hezeyanla, safsatayla Kuran üzerinde şüphe uyandırmak mümkün değildir. İnkar edenler bu hezeyanlarla ancak kendilerini ve kendileri gibi olanları kandırır, vicdanlarının sesini bastırmaya çalışırlar.

Ayrıca belirtmek gerekir ki müminlerin, akılsızların ürettikleri her safsataya, her hezeyana cevap vermeye ne vakitleri ne de ihtiyaçları vardır.

Mümin Kuran'ın hakikatlerini ve mucizelerini insanlara anlatmakla mükelleftir. Hak ortaya konunca batıl zaten yok olmaya mahkumdur. Kuran'da bu gerçek, "Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size." (Enbiya Suresi, 18) ayetiyle haber verilmektedir.

Nitekim batılın kaderi yok olmaktan başkası değildir:

De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kayıplardan başkasını artırmaz. (İsra Suresi, 81-82)

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar. Bugün bilimsel gelişmeler, evreni ve tüm canlıları Allah'ın yaratmış olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i yıkan zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah’ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan ilk basamak: Hayatın kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat hayattan gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: "Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe

gömülmüştür."*(Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)*

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki sonuçsuz çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: "Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." *(Alexander I. Oparin, Origin of Life, New York, 1936, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196)*

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. *("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, Kasım 1982, cilt 63 s. 1328-1330)*

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. *(Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7)*

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? *(Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)*

Hayatın kompleks yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik

ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılırlar.

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, Scientific American dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, Ekim 1994, cilt 271 s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin hayali mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında *"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"* demek zorunda kalmıştı.*(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189)*

Lamarck'ın etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle Neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana

getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil kayıtları: Ara formlardan eser yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)

Darwin'in yıkılan umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, 1976, cilt 87 s. 133)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983, s. 197)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın evrimi masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1— Australopithecus

2— Homo habilis

3— Homo erectus

4— Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. *(Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, cilt 258, s. 389)*

İnsan evriminin bir sonraki safhasını da evrimciler, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, *"Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.(J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992)*

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. *(Alan Walker, Science, vol. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1st ed., New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, vol. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. *(Time, Kasım 1996)*

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (Stephen. J. Gould, Natural History, vol. 85, 1976, s. 30)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly

Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia eder. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve kulaktaki teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar gözde retinaya ters olarak düşerler. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşırlar. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır, onbinlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin içinde gören ve duyan şuur kime aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler.

Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist bir inanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır.

Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?...

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28.)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler, kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

...Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise,

kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, Kuran'daki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini

hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

... Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim
hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)

Bu kitapta, imandan uzak, akledemeyen kişilerin, Kuran'ı yanlış yorumlamalarının nedenleri ele alınmakta, ayetler hakkında yaptıkları akılsızca yorumlardan ve itirazlardan çeşitli örnekler incelenmekte ve cevapları verilmektedir. Bundaki amaç, bu itirazların cevaplarını vermekle birlikte asıl olarak, imandan ve samimiyetten uzak kimselerin nasıl en açık konuları dahi akledemeyecek, idrak edemeyecek hale düştüklerini gözler önüne sermektir.

Kuran'ı anlamada ölçü samimiyet ve akıldır. Bu güzel özelliklerden yoksun bir kimsenin Kuran hakkında getirdiği yorumların, itirazların mantıksızlığına şaşırmak anlamsızdır. Çünkü Allah Kuran'da bize iman etmeyenlerin akıl ve anlayışları olmadığını bildirmiştir. Bu yüzden Kuran ayetleri ışığında bakıldığında iman etmeyenlerin akılsızca yorumları bir şaşkınlık konusu olmaktan çıkar, bir ibret konusu haline dönüşür.

Ayrıca belirtmek gerekir ki akılsızların ürettikleri her safsataya, her hezeyana cevap vermeye ne vakit ne de ihtiyaç vardır. Mümin Kuran'ın hakikatlerini ve mucizelerini insanlara anlatmakla mükelleftir. Hak ortaya konunca batıl zaten yok olmaya mahkumdur. Allah bu gerçeği "**Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size."** (Enbiya Suresi, 18) ayetiyle haber vermektedir.